

HLUBOCKÝ

ČÍSLO 3 - BŘEZEN 2015 - CENA 15 Kč

ZPRAVODAJ

**PSI KRÁLŮ - IRŠTÍ
VLKODAVOVÉ**

3 zápis a přijímání dětí do mateřské školy

4 Vlkodavové – psi králů a královen

7 Jak správně třídít domácí odpad

8 Dobré zprávy

10 Filozof ve Večerce

13 Koňácký bál a masopustní rej

14 Jaro přijde. Poříd'te si motorku.

19 Kulturní pozvánky

22 Historie: Krásná Sidonie Nádherná

ÚVODNÍK

Jak poznat velikost osobnosti podle velikosti kabelky

Představuji si, že čím důležitější člověk, čím výše postavená osobnost, tím lehčeji prochází životem – totiž s prázdnými rukama, obklopena úctou davů. Kdykoli vidíte záběry královny matky, či vévodkyně Kate, prezidenta Obamy, prezidenta Zemana, NIKDY NIKDO s sebou ani na státní návštěvu, ani jindy, nevláčí kabelu s pyžamem, svačinu v pytlíku, plínky pro děti či tašku s náhradním parádním oblečkem malého prince, kdyby se počůral.

Ani státníci, ani zákonodárci to nemají obzvlášť těžké. Ti druzí se sice v TV občas předvedou s velkou kabelou plnou papírů, a doufejme, že štosy papírů také pročítají, aby věděli o čem hlasují, a že ty aktovky nepředvádějí jenom jako své alibi. Filmové herecké hvězdy se samozřejmě na červených kobercích také prezentují v co nejodlehčenější verzi, oblečení rafinovaně sporé. A natrefit politickou či hereckou hvězdu s vozíkem v obchodě při týdenním nákupu do domácnosti – nevidáno.

Jak je to možné? Asi zkrátka za VIP osoby vláčí vše potřebné služebnictvo, asistenti či management. A správný personál, ten mě osobně tedy bohužel chybí. Protože já, zřejmě zcela na dně společenského žebříčku, si někdy připadám jako poslední mohykánka již dávno zaniklé profese nosiče zavazadel.

Cestou do svého pracovního kamrlíku jsem pokaždé ověšena naditou kabelkou (menší než velikost A4 už pro mne přestala existovat před 30 lety), notebookem ve futrálu, košíkem s aktuálně potřebnými proprietami – to vše omotané šňůrami od dvou pejsků – kteří chodí do práce se mnou – a jsou v kolektivu osazenstva II. patra oblíbenější než já. Takto zatížena jako mula tedy putuji pokaždé do práce, aby pravidelně, když se

nalodím do výtahu, někdo zavolal na mobil a něco po mně chtěl. Nevím proč to tak je, ale u mě to tak funguje. A já obvykle podlehnou naléhavému tónu, беру telefon, výtah zastaví, já hovořím, kópu zavazadla před sebou a vyvalím se obklopena vším tím cirkusem neohrabaně na chodbu... Kde se mně většinou ujmou soucitící kolemdoucí a nasypou mě se vším tím obsahem na místo určení.

Stejně tak to máme, jedeme-li s mužem na dovolenou, či hlídat mužovo vnoučátka dvojčátka – byť je to na pár dnů – naše auto se prohýbá pod nákladem nutností, které s sebou vezeme. Představa ženské femme fatale, která odjíždí z domova v lehkých letních šatičkách a cokoli si potřebuje pořídit, nakoupí až na místě, platí partnerovou kreditkou – padá v mém případě zcela mimo mísu. Tahle podoba je mi velmi vzdálená. Jsem typ neandrtálky, která nerada opouští svou jeskyni a své oblíbené nástroje. Na cesty mimo domov si беру vlastní škrabku na brambory (je prostě moje a je nejlepší!) a do hotelů si pašuju svoje mýdlo i šampón, opovrhující jejich značkovými pytlíkovými. Jsem typ, který spíš pomáhá hotelovému personálu v jeho těžké práci, než aby mu ji ztrpčoval.

Cesty bez příruční knihovničky bych nepřežila, protože večery ve dvou bývají romantické, ale celkem záhy po večeri při svíčkách následuje společné čtení a sdělování si literárních dojmů. Od těch dob, co s námi už velké děti na dovolené jedou jen zřídka, jezdí naši pejskové, protože mě drtí představa, že neberu na výlet žádné papáníčko, pití, dečku a hračky pro někoho na mě zcela závislého. Jinak bych touto neutuchající péčí zahrmla manžela, a to už bych tento úvodník nepsala, jsouce uškrcená a pohřbená někde v lesíku u cesty pod hromadou chroští.

Tak proto asi nejsem ten správný typ k malé kabelce. A jak to máte vy? Chodíte po světě s rukama v kapsách nebo s ruksakem?

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 3. březen 2015.

Ročník 46. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. Tel. ☎ 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač.

Fotografie: Jan Pírgl, **Odborní počítačové porady:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička.

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci březnu 2015 oslaví významná výročí.

Vlášková Terezie	Hluboká	93 let
Palmová Marie	Hluboká	80 let
Sýkorová Jitka	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Musilová Adriana	Purkarec
Janočková Natálie	Hluboká
Černý Ondřej	Hluboká

Opustili nás

Pařízková Žofie	Hluboká
Boubal Jan	Hluboká
Kostečková Marie	Hluboká
Polák Pavel	Hluboká

Prosíme občany města, kteří nesouhlasí s uvedením svého věku ve společenském kronice, aby své rozhodnutí sdělovali redakci. Kontakt je v tiráži na straně 2.

ZPRÁVY Z RADNICE

z jednání rady města

- Radě města byla předložena upravená verze rozpočtu města na rok 2015.
- Podobně jako v minulých letech rada města projednala plánované akce jednotlivých OV v roce

2015. Tento proces je nutný proto, aby případné nákladnější investiční záměry OV byly prováděny s vědomím orgánů obce. Rada odsouhlasila návrhy rozpočtů jednotlivých OV.

■ Rada města nedoporučuje zastupitelstvu města souhlasit s prodejem částí pozemků v k.ú. Munice (chatová osada u autokempu Křivonoska). Rada města pověřuje MÚ oslovením jednotlivých vlastníků rekreačních chat s výzvou k dohodě o přístupové a příjezdové cestě k jednotlivým chatám. Pokud k dohodě nedojde, ukládá rada MÚ zadat zaměření hranic pozemků ve vlastnictví města a bude-li zjištěno, že tyto městské pozemky jsou zastavěny jakýmkoli stavbami (ploty, kůlny, kotce...), ukládá MÚ odboru správy majetku zajistit jejich okamžité odstranění.

■ Společnost CASINO Hluboká s.r.o. požádala město o souhlas s umístěním pěti reklamních zařízení. Rada pověřila komisi pro cestovní ruch a turistiku kontrolou současněho stavu a přenesením názoru do jednání rady města.

■ Ředitelství vodních cest předložilo městu k odsouhlasení »Povodňový plán pro provoz sportovního přístavbu Hluboká nad Vltavou«. Tento povodňový plán obsahuje mimo jiné i činnosti, které by v rámci vyhlášených stupňů povodňové aktivity mělo zajišťovat město Hluboká/Vlt. Jedná se o zajištění hrazení vjezdu do přístavu při vyhlášení jednotlivých stupňů povodňové aktivity.

■ Na základě zveřejněných výzev je možno požádat o následující granty a dotace:

1) Jihočeský kraj:

a) podpora sportu

– rekonstrukce a opravy sportovišť – nákup nového kompresoru – zimní stadion

b) podpora kultury

– organizační zajištění slavností – slavnosti vína, rybářské slavnosti

c) cestovní ruch

– nové formy informačních a komunikačních technologií na podporu CR v Hluboké nad Vltavou a okolí – nový grafický návrh webových stránek, newsletter, informační tabule s QR kódy a odkazem na mobilní aplikaci města, samolepky s odkazem na mobilní aplikaci, letecké 3D prohlídky na webové stránky, emoční videa na youtube kanál města...

d) cykloturistika

– tvorba projektové dokumentace a k cyklostezce podél komunikace II/146

– doprovodná infrastruktura – vybavení cyklostezky na pravém břehu – lavičkami a umístění informačních tabulí

e) podpora SDH

investiční dotace na věcné prostředky požární ochrany – zakoupení motorové stříkačky pro SDH Kostelec. Nová stříkačka by nahradila dvě staré stříkačky a byla by používána na čerpání vody do CAS Liaz a při povodních.

2) Nadace ČEZ

a) stromy

– Obnova aleje u sportovního přístavu – výsadba cca 18 ks stromů podél zrekonstruované komunikace mezi přístavem a tenisovými kurty

– Výsadba liniové vegetace podél Poříčského potoka – výsadbou cca 25 stromů v lokalitě na pravém břehu Poříčského potoka u Pardálova výběhu

b) podpora regionu

– Domov důchodců Hluboká relaxační zázemí – další etapa výstavby odpočinkové zóny

– pořízení skluzavky pro dětský bazén na koupališti Hluboká/Vlt.

3) MŽP a SFŽP

a) program podpory sídelní zeleně

– výsadba liniové vegetace »Barokní kříž« v lokalitě Křesín – obnova části původní aleje, výsadba cca 75 stromů

■ Rada města odložila projednání žádosti srbského partnerského města Bela Crkva o příspěvek na pořízení autobusu pro potřeby občanů města. Rada pověřila p. Váchu a starostu města zjištěním možností u společnosti Jihotrans.

■ Rada města odsouhlasila symbolické členství ve Všečlenském spolku. Jedná se o členství bez finančního zatížení pro město.

■ Rada města souhlasí s poskytnutím příspěvku aktivní hendikepované občance města na pořízení handbike.

■ Na základě připomínek občanů požádal p. Karvánek o důslednější kontrolu dodržování vyhlášky o chovu domácího zvířectva především na úseku pravidel při venčení psů.

■ Rada města vypovídá Občanskému sdružení Jihočeská růže pronajaté nebytové prostory v 1. nadzemním podlaží domu čp. 17 v Kostelci. Prostory měly být využívány pro mimoškolní činnost s dětmi v obci, byly však opakovaně využívány k jiným účelům, ubytování osob, skladování věcí atd. Na město se obrátil osadní výbor Kostelec s tím, že by tyto prostory chtěl využívat pro své potřeby, v protorech by se scházel OV, byly by zde pořádány různé akce, sportovní cvičení atd. ■ Město zveřejnilo záměr pronajmout uvolněné nebytové prostory v domě na adrese Masarykova čp. 80 (vchod z ulice Zborovská). Ve stanovené lhůtě došla pouze jedna nabídka, oproti vypsání soutěže žádající navíc sklepní prostory v domě. Rada žádost akceptovala, požaduje doplnění technického a finančního zabezpečení záměru.

■ Rada souhlasí s prodloužením účinnosti příkazní smlouvy o provozování městského parkovacího systému.

Zřízení a odstranění provizorní ochranné hráze jako protipovodňového opatření u MVE v Hamru v červnu 2013

EVROPSKÁ UNIE

V červnu 2013 zasáhly město Hluboká nad Vltavou povodně.

Dne 2.6.2013 dal pan starosta pokyn k navedení dočasné ochranné hráze k zamezení vylití vody z Vltavy u MVE Hamr.

Dne 18.6.2013 byla navedená provizorní ochranná hráz odstraněna.

Na náklady spojené s těmito stavebními pracemi získalo město Hluboká nad Vltavou dotaci ve výši 25 000 Kč z Fondu solidarity EU na nápravu povodňových škod způsobených povodněmi na území JČK v roce 2013.

Přijímání dětí do mateřské školy pro školní rok 2015 – 2016

Přijímání dětí pro nový školní rok 2015-2016 bude probíhat postupně na 3 pracovištích v době od 7,30 hod. do 11,30 hod. vždy jeden den v měsíci dubnu 2015.

MŠ Masarykova 62	středa	8. 4. 2015
MŠ Masarykova 56	čtvrtek	9. 4. 2015
MŠ Ruská 527	pátek	10. 4. 2015

Blíží informace k Přijímání dětí do MŠ budou zveřejněny na webových stránkách MŠ Hluboká nad Vltavou (<http://www.ms.hluboka.cz/>) v průběhu měsíce března 2015.

Nevíte, do kterého předškolního zařízení v blízkosti vašeho bydliště zapsat svého předškoláka?

Přijďte se ve středu 18. března 2015 podívat. Na všech pracovištích Mateřské školy Hluboká nad Vltavou bude probíhat »Den otevřených dveří«. Zákonní zástupci si v době od 9.00 hod. do 11.30 hod. mohou prohlédnout prostory jednotlivých předškolních zařízení a získat potřebné informace k chodu jednotlivých odloučených pracovišť.

■ **CUKRÁŘSTVÍ** Jaroslav Vácha Hluboká nad Vltavou. Široko daleko nejchutnější! Pozor, nyní i nejlevnější! www.vachakremrole.cz, tel. 732 251 482. Provozovna cukrářství tak reaguje na pokles cen cukru a pohonných hmot...

■ Nabídka hlídání dětí

Maminky, pokud si potřebujete zajít k lékaři, na úřad, zacvičit si apod. a chcete, aby o Vaše dítě (dětí) bylo dobře postaráno, nabízím hlídání. Pokud potřebujete pracovat, možnost i dlouhodobého hlídání. Samozřejmostí je zodpovědnost, spolehlivost, individuální přístup, empatie. V případě zájmu volejte na tel. č.: 728 844 610.

O třech psích vlách

Hluboká nabízí místním i turistům mnohé pamětihodnosti. Ale také každodenní zajímavosti. Jedním z výjimečných estetických zážitků jsou chvíle, kdy paní ing. Irena Rysová vyjde na procházku se svými třemi vlkodavy. Psi téhle rasy dříve patřivali králům. Left – Luna (Alisha Mai Irish Heathlands), Peggy (Mai Šedý lord) a Dilan of Black Highlander's Eireena sice nežijí na zámku, ale jejich noblese to nic neubírá.

Rozhovor s nimi a jejich paničkou jsem vedla já a naše nejmenší jorkšírka. Navštívily jsme úhrnem přes 200 kilo živé váhy patřících třem irským vlkodavům. Ano, přiznejme, Dorinka měla zpočátku oči navrch hlavičky, ale statečně na ty obry se svými dvěma kily řafala – a to tak důrazně, že vlkodaví slečna se svou hlavou připomínající tyranosaura – raději couvla. Pak se můj malý pejsek v klidu a s pocitem bezpečí uvelebil na kuchyňské lavici a důvěřivě usnul. Zřejmě věděl, že tady ho nikdo nesežere.

Kromě nezvyklého pocitu, že v sedě u stolu koukáte stojícím vlkodavům přímo do očí, a tím pádem vám na rozdíl od jorkšírků můžou občas laškovně drenout do ruky a vylít vám kafe, nezjistíte nakonec žádný podstatnější rozdíl mezi velkým a malým psem. Projevují se stejně, dorážejí pacinkou stejně, lísají se stejně, milují vás stejně, a oba jsou totožnými příslušníky svého druhu. Prostě, na velikosti nezáleží.

Vlkodavové mají svůj zvláštní půvab. Jsou to takové psí víly. A dovedu si představit, jak podle pohádky pana Čapka tancují v lese při měsíčku. Když je spatříte, ať už zblízka, nebo z dálky, možná máte problém uvěřit tomu, že jsou skuteční. Že opravdu vidíte tak velkého psa. Když je mlha, deštivo a náhle se vynoří na Masarykově ulici ze dvora svého domova, podlehnete iluzi, že se díváte na něco neskutečného, že před vámi běží fantastický film...

Paní Ireno, jaký byl váš první pes? Irský vlkodav?

Ne, ne, měli jsme doma voříška. I když velký pes byl můj sen už v dětství. Tehdy jsem ještě vlkodavy ani neznala. Měla jsem slíbenou dogu, ale nakonec jsem si přinesla z ulice voříška a na dobu jednoho psího života bylo vystaráno. Tehdy mi bylo asi 14 let. Takže jsem prožila hezká léta s voříškem, a když umřel, já už byla vdaná a měla jsem děti. A když jsem pak jednou potkala vlkodava, byla to láska na první pohled. Řekla jsem si, tak, to je on, tohle psa já si jednou pořídím. Je pravda, že to pár let ještě trvalo, ale 1. září 2008 jsme si domů přivedli svého prvního irského vlkodava.

Odkud?

Z Brna. Byli jsme se podívat na klubové výstavě v Náměstí, tam se nám líbil jeden pejsek, zůstali jsme u majitelky dlouho a povídali a povídali. Shodou okolností ten pejsek měl mít štěňátka, takže jsme se rozhodli. Chtěli jsme fenku, jenže se narodila jen jedna holčička, a ta už byla zadaná. Zbývalo osm pejsků – a když jsme si přijeli asi po čtyřech týdnech vybrat toho našeho pejska, tak on si vybral nás. Brian byl náš osudový pes. Zemřel téměř ve svých sedmi letech na akutní selhání oběhového systému. Tihle velcí psi mají bohužel průměrný věk nízký, kolem 7 a půl roku. I když máma naší Peggy bude mít letos 11 let a jejímu tatínkovi je sedm, takže těžko říct.

Odkud jsou vaši současní psi?

Dilan je pejsek přivezený z Rakouska, a Peggy je z nedalekého chovu z Dobré vody, z chovatelské stanice Šedý lord – a je to můj psí poklad, *usmívá se paní Irena.*

Poznala jste už čtyři psy jedné rasy. Jak to znám já: co pes, to jiná povaha?

Určitě. Peggynka se od nás nehne. Je drbací, naprosto přítulný pes, a Alisha, co vidí u mámy, hodně kopíruje. Dilan je trochu odtazitější, je to chlap, k cizím opatrný, ale pokud byste sem přišli podruhé, potřetí, tak už by byl kontaktnější a vzal by vás do party.

Kdy jste se rozhodla pro odchov štěňat?

Ze začátku jsem to vůbec neplánovala. Chtěla jsem vlkodava, říkala jsem si, tak mám vlkodava, a jsem spokojená. Ale jak jsem se pohybovala mezi ostatními vlkodaváři, pochopila jsem, že ti psi se navzájem potřebují. Ono se říká: jeden vlkodav, smutnej vlkodav. Když vlkodavy, tak opravdu dva, tři, protože pak jsou ve smečce a vystačí si mezi sebou.

A tak jsem nám dopřála můj vysněný vrh. Peggy se narodilo osm štěňátek, sedm holek a jeden kluk. Rodili jsme doma, prvních pět štěňat

tady v kuchyni. Mám vysokou zemědělskou školu, takže tak trochu jsem tušila, pár zvířecích porodů už viděla, známou veterinářku jsem měla domluvenou na telefonu. Prvních pět štěňat šlo dobře, po jednom vždycky za dvě až tři hodiny. Pak se to trochu zaseklo, jeli jsme na veterinu, a zjistilo se, že jedno štěňátko zůstalo v porodních cestách. To bohužel nepřežilo, paní doktorka ho vytáhla, a pak se narodily ještě další dvě holky. Tady Alisha byla poslední štěně.

A jak se vychovávají malí vlkodavové?

Když se vlkodaví štěně narodí, má 3/4 kg. Prvních 14 dní jsou jenom u mámy, takže musíte hlídat, aby je nezalehla, přece jen má kolem 70 kg. Týden jsem spala u nich a dávala pozor. Pak Peggy zjistila, že u miminek nemusí být pořád, přišla, nakrmila, obstarala a šla si ležet vedle na matraci. Vždycky, když jim přišla dát napít, tak se štěňata mohla zbláznit radostí, a já jen hlídala, aby se napily všechny. Fena má osm struků, takže sedm štěňat jsme odkojily v pohodě, prospívala dobře. Akorát v tu dobu chtěli všichni zájemci pejsky, a ne feny.

Po dvou měsících pak vypravíte štěně do světa, očipované, očkované, s pet pasem, rodokmen chodí až později. K tomu granulky, hračky, prostě vybavení na cestu. Naše štěňata jsou po celé republice, nejvzdálenější asi v Kyšperku nad Ohří, loni jsem je viděla na svodu na výstavě, jsme v kontaktu. Jednou za dva tři měsíce si voláme, máme dokonce domluvenou společnou dovolenou, jedeme do kempu k rybníku Ratmírov. Těšíme se, že zase uvidíme naše kámoše. Pořádáme vlkodaví srazy – vymyslela jsem je právě pro majitele našich štěňat, a ono se to docela ujalo, chodíme na společné výlety po jižních Čechách...

Jak zvládnete při výcviku tři psy? Jak je zvládnete třeba jen na procházce? Je to výchovou nebo jsou tak extrémně klidní a pohodoví? Záleží na tom, kde jsme. Když jsme sami, tak je to úplně v pohodě. Když jsme mezi cizími psy nebo lidmi, je to složitější. Pak je mám na

ohlávkách, aby byli ovladatelnější. Když sečtete přes 200 kilo v ruce, není to jednoduché. Lovecký pud se taky občas projeví, vyběhnou za zajícem – ale oni jsou to psi, kteří loví očima. Když vidí kořist, běží, jestliže se jim ztratí z dohledu, nechají toho. Nestalo se mi, že by mi utekli daleko, abych nevěděla, kde jsou. Udělají kolečko a vrátí se. Moji psi nikdy žádné zvíře nestrhli.

Podle paní Ireny se chovají uhlazeně i u jídla. Každý má svou misku, hledí si svého, čekají, až se dojí, pak si to vzájemně zkontrolují. Většinou nic nezbude.

Jakoby z Irska a Anglie přicházela samá dobrá plemena. Irský setr, irský teriér, irský vlkodav a další, jsou to všechno krásní psi dobrých povah. Vlastnosti jsou už obtisknuté v jejich charakterech. I to počasí, jako je teď, mlhy, chladna, sníh a přepršky jim prý vyhovují. Nesnáší léta a vedra. Pak je prý paní Irena naloží do auta a jede k vodě, koupou se rádi. Ani plavat moc nemusí, většinou všude stačí.

Nejsou to štěkací psi, když někdo zazvoní, seřadí se u dveří a jdou vítat. Tihle psi potřebují odpovědného majitele, který ví, do čeho jde. Pokud se ale o barzoje, dogu nebo třeba vlkodava budete správně starat, bude vás milovat celým svým velkým srdcem.

K čemu byli vlkodavové dříve určení?

Byl to válečný pes, cvičený na strhávání bojovníků z koní. Také se říká: doma beránek, vlk na lovu. Používali se k chránění stád ovcí před vlky, proto to jméno. Říkalo se, že každé stádo ovcí má hlídat sedm vlkodavů a bývalo to v královských nařízeních. Také lovili medvědy, jeleny, velká zvířata. Vlkodaví psi zjev a velikost určitě v člověku vzbudí respekt, nicméně když se jim koukáte do očí, mají úžasně dobrácký výraz.

Však si taky vlkodavové často zahrají v pohádkách a filmech. Pes baskervilský – kdo ví, jestli to byla německá doga, vlkodav, nebo mastif. Vlkodavové byli v Harry Potterovi. U nás hráli třeba v Nesmrtelné tetě, ve Sněžném drakovi.

Peggyinka má žlutější oči, takže má výraz trochu jiný. Ostatní dva moji psi mají tmavě hnědé oči, takže pohled mají ještě teplejší, měkčí. Barevné vyznění srsti, to je zase genetika. Dneska jdou do módy hodně plavá zvířata, bílí, pískoví vlkodavové. Pegginčina máma je plavá, takže se může stát, že naše štěňata budou rozdílná. Když se narodí štěně, a je černé, přece jen se může ještě miminkovská barva proměňovat. Ale ta naše žíhaná je jejich prapůvodní barva.

Jaký výcvik jim dáváte?

Absolvujeme základní výcvik poslušnosti, jezdíme k Dasnému na cvičák pro pracovní a služební plemena. Chodím tam už přes čtyři roky. Přístup k velkým psům je jiný, než k pracovním plemenům. Naučíme se přesné povely, protože pokud chcete dělat nějaké zkoušky, jezdit na výstavy, musí pes reagovat na správné povely. Ale ano, umíme taky podávat pac, a další přízeň je někdy těžké ustát – třeba packy na ramenou.

Vlkodavové jsou chrti, běhají dobře a rádi. Potřebují se vyběhat. Běháme tréninky na cvičáku, 600 m až kilometr, běhá se nejen na čas, ale hodnotí se také úsilí, inteligence, obratnost a vytrvalost. Pod různými kluby se pořádají závody v coursingu, psi si musejí vybíhat licenci a pak můžou od 18 měsíců závodit. Je to sport zajímavý a plný napětí. Možná i zajímavější, než dostihy koní, neboť koni může »poradit« člověk, chrt si musí poradit sám. Můžete si všimnout, že mezi startujícími jsou jak nezkušení, tak i protřelí závodníci, kteří neběhají jen nohama, ale také »hlavou«. Hodně znamenají zkušenosti psa.

Za co jste získali řadu pohárů na polici?

Něco za coursing, něco za výstavy, pár jich tam je ještě Brianových, pak Peggyinka a hlavně Dilan. A některé poháry jsou už za štěňata. Nejkrásnější oči, krajská výstava psů na Konopišti, nejhezčí pár... Největší rarita na výstavách je ocenění páru, tedy fena i pes dohromady, to mám ráda. Hodnotí se, jak se k sobě ten pár hodí, jak jim to sluší. Potencionální rodičovský pár.

Nemoci vlkodavů?

Je nutné dohlížet na nepřibuzenské rodiče, ale nezaručí to, že se neobjeví choroby typu epilepsie, srdeční vady apod. Pak např. nemoci oběhového

systému – tihle psi jsou tak velcí, cévní oběh tak namáhaný, že k nim inklinují. Civilizační choroby bohužel zasahují i zvířata. Velký strážák u velkých plemen psů bývá torze žaludku.

Co vám přineslo tohle plemeno do života? Nevyměníte je časem třeba za ratlíky?

Já si nedovedu představit, že bych měla jiné plemeno. Vypadá to, že je to nadosmrti. Každý si volí ke své povaze typ psa, a pokud si pořídíte psa, který je náročný, musíte mít nastudováno, jak s ním zacházet.

Já třeba mám jistotu, že moji psi nikomu neublíží. Jsou kontaktní, přátelští, někdy až vlezlí, ale vím, že neublíží. Je fakt, že pokud by byli napadeni, uměli by se bránit, ale sami nikdy nezaútočí. Vlkodavové se používají i pro cannisterapii, jsou velcí, takže třeba na polohování nemocných. Hodně se tomu věnují na severu Čech, kolem Teplíc je snad každý vlkodav cannistrapeutem. Musí mít zkoušky, myslím, že obě moje feny by to zvládly, pro Dilana by to bylo náročnější tím, jak je odtažitější. Ne, že bych to nechtěla zkusit. Zkusili jsme agility – ano, pokud jsou zvyklí odmalíčka, dokážou se propídit i 60 cm tunely. Peggy chodí i kladinu. Zvládají coursing. Dá se s nimi dělat leccos.

Když jste říkala, že jsou to vlastně chrti, jaký potřebují denní režim?

Chodíme na dlouhé procházky, zhruba dvě hodiny denně, jedna dlouhá denně, pak další kratší, abychom si všichni protáhli kostru. Občas potřebují trénovat na výstavním vodítku. Příprava srsti je trimováním, stříhat by se vůbec neměli, jinak jim zjemní srst. Zvládnou to sama, měsíc, dva před výstavní sezónou, přes zimu je nechávám trochu zarostlejší, na výstavu se chystáme až v dubnu do Budějovic.

Finanční náročnost krmení trochu pocítíme, každý sežere denně 3/4 kg granulí. Odpovídá to, 75 kg psi váhy – 75 gramů granulí. Pamlsky a odměny milují – od piškotu, burty, banán, jablko, sežerou všechno. Občas jako odměnu kus syrového hovězího masa, kosti. Zpestřím dávky třeba kolínky se zeleninou, ale vybalancovat celou krmnou dávku každodenním vařením psího krmení, to bych asi nezvládla.

Máte krásné vyšívání obojky?

Ty jsme oblékli kvůli vaší návštěvě, šije je kamarádka z Černé Hory u Brna, učesali jsme se... Nečešu denně. Když vezmu kartáč, Dilan se schová, zato Peggy česání miluje, hned ji mám na klíně. Hladit vlkodava znamená docela dost práce, proto si Peggyinka užívá česání a hlazení celého psa. Trimování uší nesnáší nikdo z nich, nejtrpělivější bývá kupodivu Dilan, i když znechuceně protočí oči, když na to dojde, ale zase zvířeti úplateček: 1 ucho = 1 pytlík piškotů. Odměna je důležitá. Výhoda je, že vlkodavové moc nelínají. Když jsou průběžně trimováni, není to problém. To jsou mnohem horší krátkosrstá plemena.

Neobvyklý zážitek?

Určitě zajímavý zážitek byl, když se Peggy rozhodla, že nebude rodit ve své bedně, ale u mě v posteli. Naštěstí nakonec dala na mně. A největší zážitek určitě byl mít v dlaních první novorozené štěně.

Nemůžu samozřejmě srovnávat porod svých dvou dcer, dítě a psa, ale zážrak zrození to byl krásný.

Jaké jsou reakce lidí na takhle velké plemeno?

Je to různé. Někdo je nadšený, někdo radši přejde na opačný chodník, některé děti zůstanou stát s otevřenou pusou, jiné jsou nezadržitelné a ženou se nadšeně k nám. To pak musím psy přece jen trochu korigovat.

Veselé je, když na nás děti ukazují: *Hele, telátko nebo Mami, to jsou poníci?* Tuhle se mi stala dobrá příhoda, když jsme šli jen s Peggy a Dilanem a z Pizzerie na Masarykovce vyšel tatínek s 4 letým kloučkem. Chlapeček na celou ulici volal: *Jé, opičky!*

Děti reagují podle povahy – nebo spíš podle svých rodičů. Když se rodiče drží zpátky, jsou opatrní i děti. Když přijde rodič a psa pohladí, pohladí si ho i dítě. Někdy mi připadá, že někteří rodiče moc neuvažují, že jsou to živá zvířata, ne plyšáci. Přece jen, i když moji psi jsou na děti zvyklí, sestra má ročního chlapečka, další děti máme v rodině, neubližují, maximálně dítěti olíznu obličej. Ale někteří rodiče by nechali dítě vlítnout psovi až do tlamy – tak to nepochopíte. Dítě se přičítí, psi většinou couvnou, ale některé děti nemají pud sebezáchovy. Když se zastaví před psem, je to lepší – i když nevědí, jak se chovat – pak už mohu korigovat, tady ho pohlad', takhle na něj. Dětem je potřeba vysvětlit, jak se chovat ke zvířatům.

Kdo šéfuje vaší smečce?

No, doufejme, že já. Pegynka šéfuje naší malé smečce, ale když jdeme na procházku a je tam dvacet vlkodavů, sešteká je všechny a má je pak jako velící velitelka pod sebou. A funguje to, i když jsou tam kluci, kteří ji bohatě převyšují velikostí. Je to taková matka pluku.

■ **Historie irského vlkodava**, který bývá nazýván »pes králů a král psů«, je ještě starší než název země, která mu dala své jméno. Předpokládá se, že vlkodavové přišli do Irsku s Kelty (kolem roku 400 před n.l.), kteří byli nejen vynikajícími chovateli dobytka, ale i psů. Ve své domovině se vlkodavové odjakživa těšili obrovské oblibě a vážnosti, což dokazují nesčetné legendy a jiná literární díla opěvující tuto kouzelnou rasu. Znak starých irských králů obsahoval list jetele, harfu a irského vlkodava, který stál pod mottem: "»Gentle when stroket, Fierce when provoked«, což volně přeloženo zní: »Mírný, když je hlazen, divoký, když je drážděn.«

Vlastnictví těchto psů se vztahovalo především na šlechtické a královské dvory, kde byli považováni za klenot, což mimo jiné dokazují i obojky ze zlata a drahých kovů, které zdobily jejich krky. Vlkodav se také stal oblíbeným darem pro královské rodiny celé Evropy.

V 10. století měl královský pes hodnotu 2– 3× vyšší než kůň. V průběhu dějin se vlkodav stal natolik žádaným artiklem, že se stal ve své domovině vzácným. Dovážen byl do Indie, Persie, Dánska, Španělska, Polska, proto byl za vlády lorda protektora O. Cromwella vývoz vlkodavů z Irsku a Anglie zakázán.

Kvůli vyhubení vlků ve Skotsku a Irsku, ale také kvůli hladomoru v roce 1845 se stal vlkodav přepychovým »zbožím«, proto poptávka po tomto plemeni upadala. Vlkodav sám byl ohrožen vyhynutím. Ale naštěstí se kolem roku 1860 začal kapitán George Graham pokoušet tuto

rasu obnovit. Graham byl odborníkem v chovu deerhoundů, proto to byl právě on, kdo s touto obnovou započal. Sestavil chovatelský program a vývoj rasy, a tak se v roce 1886 objevoval standard plemene a záchrana vlkodavů tím byla dokončena. Za prototyp plemene je považován pes O'Leary, jehož preparát je dodnes vystaven v Museum of National History v Londýně.

Irský vlkodav

*hmotnost, psi: nejméně 54,5 kg, feny 40,5 kg
barva: šedá, černá, bílá, žlutohnědá, žíhaná*

Irský vlkodav je plemeno psa vzniklé zkřížením chrtů a dogovitých plemen. Tento klidný a vyrovnaný pes byl původně určen ke štvání, chytání a zabíjení vlků, jak již napovídá jeho jméno. Je často zaměňován za deerhonda, jemuž je velmi podobný. Na rozdíl od deerhonda je irský vlkodav pes robustnější postavy. Je těžší a hlavně vyšší (průměrná výška psů v kohoutku je 85 cm, fen 79 cm), někteří extrémní jedinci mohou dosahovat výšky přes 95 cm).

Díky své výšce se řadí mezi nejvyšší známá psí plemena, přestože prvenství jedince drží pes německé dogy (112 cm v kohoutku a 108 kg). První vlkodav byl do Česka dovezen v roce 1975.

Foto: Jan Pírgl

Foto v parku: z archivu Ireny Rysové

Nejen o novinkách v odpadovém hospodářství

V čase blížícího se jarního úklidu města jsme hovořili s ředitelem Podniku místního hospodářství, panem ing. Jaroslavem Radou

Pane řediteli, někteří občané pořád nemají zcela jasno, co a jak správně třídít a do jakých nádob ukládat odpad, který je ze zákona nutno třídít.

Jak jistě víte, v rámci Hluboké nad Vltavou a obcích máme rozmístěny 240-ti litrové barevné popelnice, kam občané mohou ukládat tříděný odpad. Takovýchto míst je celkem 37.

Barevně jsou rozlišeny čtyři skupiny popelnic: žluté, modré a zelené a černé s oranžovým víkem. Žluté nádoby jsou obecně určeny pro plasty a PET lahve, modré na papír a kartonové obaly, zelené nádoby jsou určeny pro sklo a černo-oranžové pro kompozitní obaly – běžně označované jako »tetrapaky«. To jsou obaly většinou od nápojů.

V počátcích zavádění barevných nádob na tříděný odpad však mohlo, ať už z přechodného nedostatku požadované barvy, nebo nepřesným označením, dojít tomu, že barva nádoby neodpovídá účelu, tedy druhu separovaného odpadu, který je na polepce s textovou a obrazovou částí uveden. V textu jsou většinou uvedeny i příklady jednotlivých typů odpadů, pro které je daná nádoba určena.

V tomto případě se prosím držte toho, co je uvedeno na polepce nádoby, nikoli její barvy. Je to nutné i proto, že místní úpravou jsme zavedli v našem městě a obcích ještě oddělený sběr PET lahví, pro které jsou jako pro plasty určeny žluté popelnice, ale typ odpadu je upřesněn polepkou – »PET lahve«, nebo pro druhý typ obecně s označením »Plasty«. Rovněž ve větších sběrných hnízdech jsou modré popelnice určeny rovněž pro dva typy odpadů – »papírové kartony« a »papír«. Důvodem je, že tyto odpady předáváme odděleně k dalšímu zpracování odborným firmám. Proto prosím věnujte pozornost polepkám nádob a řiďte se jimi, byť by byly v rozporu s barvou nádoby. Postupem času sice sjednotíme barevnost k danému typu odpadů, ale i ten může být ještě dále dělen na speciální typy odpadů.

A chystáte nějaké novinky?

Novela zákona o odpadech z roku 2014 ukládá městům a obcím rozšířit sběr a třídění odpadů o biologicky rozložitelný odpad – minimálně o oddělený sběr »zeleného odpadu« a kovů. Cílem je zvýšit podíl separovaného odpadu tak, abychom se přiblížili evropskému standardu. Je pravou, že nakládání s odpadem v České republice není úplnou prioritou a povědomí občanů o nakládání s odpady je často prachmizerné. Nicméně musím přiznat, že ani osvěta ze strany MŽP, měst a obcí směrem k občanům není na dostatečné úrovni.

Chci tento nedostatek napravit a informovat vás o dění a novinkách v legislativě, ale i v naší každodenní práci. Přál bych si, bychom společně vytvořili fungující systém, který nám do budoucna zpříjemní prostřední, ve kterém nejen my, ale zejména naši potomci budou žít.

Jak jste již mohli zaznamenat, koncem minulého roku jsme trochu předstihli zákonodárce a schválili jsme obecně závaznou vyhláškou zřízení *Komunitní kompostárny*. Kompostárna byla zřízena jako opatření města ke snížení objemu odpadu zaváženého na skládku v Municích a zajištění dalšího využití ekologicky snadno recyklovatelných odpadů. Kompost bude sloužit pro obnovu a údržbu městské zeleně. Vyhláškou byl stanoven i systém sběru »zeleného odpadu« tedy rostlinných zbytků (tráva, větve, zbytky ze zahrádek, listí) a to ve sběrném dvoře na PMH ve Vltavské ulici. Doplnkově budou podle potřeby rozmístěny na tradičních místech v Hluboké a obcích speciálně označené kontejnery, kam občané budou moci ukládat rostlinné zbytky, zejména posečenou travu.

Větve ze stromů budeme shromažďovat odděleně ve sběrném dvoře, nebo na vyžádání přistavíme kontejner.

Každopádně apeluji na občany, aby respektovali označení kontejnerů – textové tabulky – a do označených kontejnerů neodkládali jiný než na tabuli uvedený odpad. Pomůžete nám i sobě s likvidací odpadu, který by jinak bez užítu skončil na skládce.

Co se tedy pro občany novým zákonem mění?

Občané mají minimálně v období od 1. dubna do konce října běžného roku možnost odkládat zelený odpad na určených místech do označených kontejnerů. Kontejnery na travu a zbytky ze zahrádek budeme přistavovat na obvyklá místa 1x za 2 až 3 týdny podle potřeby. Ve sběrném dvoře je možné odevzdávat »zelený odpad« celoročně. Občan za tuto službu nezaplatí žádný další poplatek, je součástí služeb v rámci poplatku za svoz komunálního odpadu, který byl i pro rok 2015 odsouhlasen opět ve výši 100 Kč za osobu a rok.

Větve ze zahrádek, prořezávek stromů, lze ukládat celoročně na sběrném dvoře. Pokud byste měli větší množství větví, můžeme po dohodě přistavit na větve kontejner.

Na druhou stranu má občan povinnost oddělovat tento zelený odpad od běžného komunálního odpadu a odevzdávat ho k dalšímu zpracování na určených místech. Zelený, ani jiný separovaný odpad tedy prosím neodkládejte ani do vašich popelnic na směsný odpad, ani do igelitových pytlů před váš dům. Tento odpad již do popelnice nepatří a v rámci pravidelného svozu domovního odpadu – popelnic – nebude odvážen. Rovněž tak jste se již na sběrném dvoře pravděpodobně setkali s požadavkem, abyste »zelený odpad« vysypali z přepravních nádob, případně z igelitových pytlů. Je to nezbytná podmínka dalšího zpracování v kompostárně. Pokud odložíte zelený odpad v pytli nebo v nádobě, stává se pro nás bezcenným směsným odpadem a skončí na skládce, což nechceme. Pokud přepravní obal nebo pytel dále nebudete používat, odložte ho prosím do nádoby určené pro plasty, nebo k jinému vhodnému druhu odpadu.

A chtěl jste mluvit ještě o kovovém odpadu.

Pokud se týká kovového odpadu, pak tento odpad je standardně sbírán ve sběrném dvoře. Na sběrném dvoře je již umístěn i speciální kontejner na »Hliníkové obaly«. Tedy plechovky, ve kterých se prodávají zejména nápoje, ale i na použité hliníkové fólie (alobal). V průběhu jara sběr kovových obalů ještě rozšíříme, aby bylo možné třídít tento odpad co nejlépe u vašich domácností.

Zatím vybíráme vhodnou formu a systém sběru drobného kovového odpadu, jako jsou plechovky od nápojů nebo konzerv tak, aby byl efektivní jak pro občany, tak pro svoz a následné zpracování.

O změnách či úpravách v systému sběru vás budu včas dopředu informovat.

Děkuji všem, kteří nejsou lhostejní a odpad ze svých domácností již třídí a pomáhají nám tak udržet naše město a obec čisté a bez ekologických zátěží pro další generace.

Na adrese a kontaktech uvedených níže můžete konzultovat i problémy či požadavky, které v této oblasti potřebujete vyřešit: PMH, Vltavská 287, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Tel./fax.: 387 966 172, 387 966 174

E-mail: jrada.pmh@hluboka.cz

Fotografie ukazují jak efektivní příklad domácího třídění, tak také negativní přístup občanů.

TEPLO BAREV – vernisáž obrazů Tomáše Járy...

... přivedla do Panoramy velké množství lidí. Pokud jste tam nebyli, určitě výstavu navštivte, nebo si ji prohlédněte při návštěvě nějakého kulturního programu. Slavnostní vernisáž proběhla ve středu 11. února a výstava potrvá do konce března. Tomáš maluje ve výtvarném ateliéru Domova sv. Anežky už od roku 2004 a jeho obrazy od té doby doputovaly nejen ke starostům v regionu, ale téměř do všech koutů světa – krom Hluboké, Pilníkova či Kladruhu visí Tomova díla také např. ve Finsku či až v daleké Venezuele.

Jedná se o Tomášovu první samostatnou výstavu a co víc – v rodném městě. Svého kamaráda přijeli podpořit jeho kamarádi, někteří také malující, ze školy sv. Anežky v Týně nad Vltavou. Přijela jeho učitelka, která ho k malování přivedla – Mgr. Bára

Šestáková. S manželem dříve v Týně působili a odvedli ve výchově svých svěřenců spoustu obdivuhodné práce.

Na Tomáše jsou pyšní jeho máma, táta, bratr, babička i další příbuzní. Přijeli Bavorští – z rodiště Tomovy mámy Mirky Járové – Bavorova, i rodinní kamarádi zblízka i z hodně daleka. Přišli lidé z Hluboké, sousedé, ale i vzdálenější příznivci. Přítomen byl i senátor Tomáš Jirsa, který u příležitosti této významné události předal Tomášovi, v zastoupení městské rady, Pamětní list Města Hluboká nad Vlt.

Tomáš samotný se choval jako vždy skromně, nicméně jeho typický úsměv prozrazoval, že je pozorností okolí potěšen. Knihovnice Maruška Krejcarová fundovaně rozebrala vývoj Tomášova uměleckého zrání, Petr Piša jako šéf Panoramy si pochválil tak početně navštívený kulturní podnik a spolu s žačkou hudební školy v Panoramě se postarali o hudební zážitek.

Potřeba je pochválit i výjimečný chuťový zážitek – na vernisáž připravila oběťavá Mirka Járová s kamarádkami vynikající chlebičky, jednohubky, zelnáčky, samozřejmě spoustu sladkostí, chuťovky i pití. Domácí kuchyni hosté ocenili a snědli do posledního drobečku.

Ale je třeba podotknout, že mnohem víc oceňovali přítomní jednak Tomášovy obrazy, z nichž teplo barev skutečně hřeje a potěší každého, ať už Tomáše osobně zná, či je náhodným obdivovatelem jeho prací. A ještě víc oceňovali všichni naprosto pohodovou atmosféru ze setkání všech, kteří si přišli zažít srdečnou hřejivou chvíli.

Každý máme své osudy, každý máme v tomto životě nějaký úkol. Rodina je pro náš osud nejdůležitější. Přátelé, sousedé a známí, jsou důležití neméně. Jsou-li poblíž ve chvílích, kdy máme radost, je to skvělé. Ale ještě důležitější je, jsou-li poblíž, když je nám uveřej.

Přejme si tedy raději příjemné společné chvíle a těšme se na další Tomovu vernisáž. Ve městě, kde máme dvě galerie úctyhodných umělců, které ovšem osobně neznáme, je naprosto příjemné užít si vernisáž umělce, kterého nejen osobně známe, ale navíc ho máme rádi.

Tomášovi rodiče děkují za účast všem návštěvníkům a za společně krásně prožitý večer. A my děkujeme za totéž.

Foto: Tomáš Jára a jeho učitelka – Bára Šestáková

Paní učitelka dětem aneb vyjmenovaná slova v obrázcích

V prosinci minulého roku byla vydána sbírka obrázků vyjmenovaných slov pro děti mladšího školního věku. Pro děti ji vymyslela, namalovala a vydala paní učitelka Lenka Brašnicková, která do roku 2008 vyučovala i na naší základní škole. Nyní učí v Boršově. Příjemnou »učebnici« ušitou na míru dětské fantazii můžete zakoupit v knize u paní Trčkové.

Paní učitelky jsme se zeptali, o čem její pomůcka pro děti pojednává: »Sada 15 obrázků formátu A4 podporuje výuku vyjmenovaných slov. Obrázky popisují a zobrazují některá vyjmenovaná slova dětem velmi blízkou hravou formou. Pomocí obrázků, básniček, rýmů a vtipu si děti lépe zapamatují jinak často abstraktní gramatické jevy. Nakonec i ne jeden dospělý si může vyjmenovaná slova zopakovat – kdy napíše ve vyjmenovaném slově tvrdé y nebo měkké i, kdy použít výt a kdy vít, my a mi, býlí a bílý aj.

Přeju Vám (i sobě), aby se obrázky líbily a staly se dobrým pomocníkem při studiích...«

Drtička – dobrý pomocník

Ke zlepšení nakládání s odpady v naší obci pořídil Podnik místního hospodářství drtičku na větve. Drcením větví a dalším využitím štěpky dosáhneme snížení objemu odpadu doposud vyváženého na skládku v Municích, navíc bude drť efektivně zpracována při obnově a péči o městskou zeleň. Určitě najdeme i další efektivní využití. První zkouškou prošla drtička při odklizení větví po prořezávkách kolem cyklostezky na Bavorovice, a to 18. prosince. Protože Vánoce byly na dosah, všichni novou drtičku brali symbolicky jako dárek pod stromček, a to spolu s novou sněhovou radlicí.

I nyní na jaře drtička bude vhodně využívána při jarních úklidových pracích.

Za kolektiv PMH Jaroslav Rada

Lyžařský výcvikový zájezd 7. tříd

Již po šesté otestovalo 24 žáků naší základní školy své lyžařské dovednosti na svazích rakouského Hochfichtu. Sněhové podmínky byly letos skvělé. Počasí bylo zpočátku mlhavé, od poloviny týdne nás při příjezdu na parkoviště vítalo sluníčko. V závěru kurzu se nám letos podařilo uskutečnit závod ve slalomu, v němž si žáci mohli prověřit své schopnosti. Volné chvíle vyplnila společná zábava, turnaj ve stolním tenise a fotbale, procházka po Ulrichsbergu (zde jsme byli ubytováni). Poslední večer nechybělo zhodnocení kurzu a udělení diplomů se sladkou odměnou.

Výcvik proběhl vcelku hladce, až na jednu nepříjemnost, která se bohužel při lyžování může stát. Jirka Švehla si při pádu zlomil levou ruku. Pro něj výcvik skončil druhý den a musel odjet domů. O další drobná ošetření se nám postarala zdravotnice Petra Šimíková.

A co žáci? Na konci kurzu se jistě dostavila únava a touha po odpočinku, přesto se jim na Hochfichtu moc líbilo a sjezdovku opouštěli velice neradi. A my? My byli šťastní, že se kromě Jirkova zranění nepříhodovalo nic závažnějšího a největší odměnou je pro nás spokojenost dětí. Děkuji kolegům Josefu Tauberovi a Lucii Babkové za skvěle odvedenou celodenní práci s dětmi, děkuji zdravotnici Petře Šimíkové,

jenž zodpovědně dbala o naše zdraví i Aleši Šimíkovi, který je vždy ochoten se vším vypomoci. Děkuji řidiči panu Houškovi za bezpečnou dopravu. Děk patří také našemu panu řediteli Jaroslavu Schmiedovi za to, že nám vždy umožní kurz uskutečnit, děkuji i rodičům, kteří s tímto finančním výdajem počítali již dopředu a umožnili tak svým dětem získat nové zkušenosti a zážitky.

Lenka Dvořáková

Za elektrotechnikou na Hlubokou

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou (zkráceně SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou) je veřejná škola, která již více než 60 let poskytuje komplexní rozhled v elektrotechnických oborech mnoha zaměření. Díky akreditaci Cisco, Eurcert a ECDL mají zájemci možnost získat mezinárodní certifikáty platné po celém světě.

Škola si za dobu své dlouholeté působnosti na jihu Čech vybudovala významné postavení ve výuce žáků odborně připravených pro praktickou činnost v oblasti elektrotechniky. Úspěšnost školy dokumentuje i velký zájem o studium elektrotechniky a informačních technologií – oborů budoucnosti.

V současnosti škola nabízí ucelené spektrum studijních a učebních oborů silnoproudých a slaboproudých, informační technologie, také nástavbové studium a celoživotní vzdělávání dospělých. Pro všechny obory disponuje škola kvalitním učitelským sborem pro teoretickou a praktickou výuku a svou nabídkou umožňuje každému uchazeči o studium zvolit si elektrotechnický obor s vhodným rozsahem teoretické a praktické složky vzdělání. Absolventi školy jsou odborníky v oboru na úrovni republikové i mezinárodní, proto nacházejí široké možnosti uplatnění na trhu práce.

Pro odborné vzdělávání SOŠE, COP využívá moderně vybavené elektrotechnické laboratoře, učebny pro výuku informačních, databázových a multimediálních technologií, odborné učebny automatizace, elektrických zařízení a celou řadu dílenských pracovišť pro výuku odborného výcviku. Všeobecné vzdělávání je podpořeno nově vybudovanou jazykovou učebnou, jednotlivé třídy jsou vybaveny projekční a multimediální technikou s připojením na internet. Na pomoc rozvoje technického myšlení žáků v přírodovědných předmětech byl pořízen systém Pasco k měření fyzikálních veličin.

Škola je zapojena do mnoha úspěšných projektů, ze kterých je pořízeno vybavení na výuku IT technologií, 3D svářečka optických vláken včetně měřících přístrojů na optické a metalické kabely, nové moderní vybavení pro výuku elektrotechniky a energetiky, výrobu a rozvod elektrické energie, výukové moduly pro točivé stroje. Vybavení pro výrobu plošných spojů, osvitová jednotka, leptací zařízení a frézu pro DPS. Vybavení pro anténní techniku, včetně měřících přístrojů pro TV signál. Komponenty pro výuku zabezpečovací techniky, IP telefonů a kamerové systémy. Pro naše žáky v odpoledních hodinách realizujeme volnočasové aktivity (kroužky) zaměřené na elektrotechniku, přírodovědné vzdělávání, optiku, zabezpečovací techniku. Pro žáky ZŠ realizujeme tzv. Projektové dny, kde si žáci vyzkouší zajímavé pokusy z přírodovědného vzdělávání. Hlavním cílem Projektových dnů je přiblížení technického vzdělávání žákům ZŠ.

V současné době probíhá v areálu školy rozsáhlá stavební činnost - je realizována akce Snížení energetické náročnosti objektů dílen, trafostanice, tělocvičny a internátu (starý domov mládeže) s jídelnou a kinosálem. Počítá se s výměnou oken a vstupních dveří, zateplením stěn a střech a výměnou stávajících vrat. Akce je pokračováním první etapy snížení energetické náročnosti, která již byla provedena na ostatních budovách SOŠE. Snížení energetické náročnosti je financováno z Operačního programu životního prostředí prostřednictvím dotací SFŽP, z rozpočtu Jihočeského kraje a rozpočtu školy.

Mgr. Alena Kotulová

OZNÁMENÍ

Pracovníci Finančního úřadu v Českých Budějovicích
navštíví Městský úřad Hluboká nad Vltavou

**ve pondělí 9. a 16. března 2015
v době od 11 do 16.30 hod.**

ve věci daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob
za rok 2014

Konsultace problémů v souvislosti s přiznáním MÚ.

Účelem je poskytnutí tielupní přiznání a informačních
materiálů poplatníkům. Děle budou pracovníci
finančního úřadu vyplňovat daňová přiznání přebírat,
případně zodpoví konkrétní dotazy k jejich vyplňování.
Stejně jako v minulých letech
nebude možné dani platit na místě v hotovosti.

Městský úřad
Hluboká nad Vltavou
370 01

Jan Pátek
tajfuník MÚ v.s.

Sběrový dvůr

otevřen

v zimním období od 1. 11. do 31. 3.
Pondělí až pátek 6.00 – 14.30 hod.
Sobota 8 – 12 hod

v letním období od 1. 4. do 31. 10.
Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek
6.00 – 14.30 hod.
středa 6.00 – 17.00 hod.
sobota 8 – 12 hod.

Tony si říká sympatický mladý muž, který se svou ženou pracuje v obchůdku s potravinami na Masarykově ulici proti poště. Není typický Vietnamec na jaké jsme zvyklí. Má své názory, a jsou pozoruhodné. Je přemýšlivý a má přehled o světovém dění. Leckterý z Hlubočáků už od něj dostal radu přímo na tělo, a byla to dobře mířená rada.

Věnuje se filosofii, která by na tuto planetu mohla přinést klid a úlevu pro všechny.

V jeho obchodě, kde ho najdete s mladičkou ženou, je příjemná atmosféra. Jestli víte, co je to aura – duchovní obal našeho těla přesahující naše tělo fyzické – pak tihle dva ji mají čistou jako anděličkově. Tony nám dává příklad, abychom si vyprali i naši auru, umazanou různými kompromisy, leností a neochotou pracovat sami na sobě.

Tony, jak jste u nás dlouho? Učil jste se česky v nějaké škole?

Jsem v Čechách 11 let. Nebyl jsem ve škole, byl jsem mezi lidmi a češtinu jsem odposlouchal.

Přijel jsem sám když mi bylo sedmnáct, byl jsem tady se strejdou a pomáhal mu pracovat. Domů jsem odjel čtyřikrát, pětkrát, a tam u nás ve Vietnamu jsem si našel ženu. Moje žena je tady v Čechách teprve šest měsíců. Je tady nová.

Celý ten čas jste prožil v jižních Čechách?

Byl jsem v Praze u jednoho strejdy, pak v Sušici a v Klatovech u dalších příbuzných. V Milevsku, Prachaticích, sedm let jsem tam pracoval a pak jsem přišel sem na Hlubokou.

Porovnával jste třeba Prahu a naše jižní Čechy? Kde jste se cítil líp?

Mám strach být v Praze. Tam nemám dobrý pocit, jako bych ztrácel svoje vědomí. Hodně lidí, hodně aut, hodně rámusu, hodně památek, hodně turistů – jiná atmosféra.

A pracoval jste vždycky v obchodě? Ano, vždycky to byl obchod. Zastupoval jsem strýčka, ve velkých obchodech, byla to velká prodejní plocha, dokonce jsem měl na starost dva hodně velké obchody

najednou... Až jsem pak pomalu cítil, že to není ono, nemůžu pořád zastupovat, pochopil jsem, že bych už měl něco dělat sám. Ty vztahy pak už nejsou příbuzenské, ale jsou spíš jen o penězích. Radši jsme se chtěl do něčeho pustit sám.

Postavit se na vlastní nohy, říkáme u nás. Takže to je poprvé, co jste sám za sebe tady u nás na Hluboké. A jste spokojený?

Bylo to těžké. Skončil jsem práci u strýčka a nevěděl jsem, co dělat. Měsíc jsem běhal a sháněl práci všude, připadal jsem si jako bezdomovec, bydlel u kamarádky, a bylo to nepříjemné. Jeden známý mi řekl o tomhle obchodě a já se přišel podívat. Viděl jsem, že je tady hodně turistů, jsou pro mně důležité. Ne pro kšeft. Já praktikuji učení zhuan falun – falun gong a chci na ně upozorňovat. A taky chci předávat lidem z ostatního světa informace o tom, co se děje v Číně, zabíjení, mučení a odebírání lidských orgánů. O tom, že také stoupence téhle filosofie slušnosti vězní a zabíjejí.

Proto obchod je jedna věc, ale šíření filosofie pravdivosti, soucitu a snášenlivosti – to je u mně na prvním místě. Proto jsem tady, abych pro to něco udělal. Tahle kniha mi mění život k lepšímu. Já sám se měním k lepšímu.

Zjistila jsem, že vaše učení není žádná fanatická teorie. Autorem *Zhuan falun* je Li Hongzhi, jehož učení zlepšuje charakter a zdraví, byl navržen na Nobelovu cenu. Přesto jsou někteří lidé, kteří učení praktikují, v nesvobodných zemích pronásledováni. Je to kniha, která je přeložena i do češtiny a mnoha jiných jazyků. Je to filosofie, duchovní cvičení, rozvoj osobnosti. Díky Tonymu si ji můžete koupit i v Knize na Hluboké.

Jak ke cvičení, čtení a meditacím nacházíte čas? Jste celý den, celý týden v obchodě, zásobujete ho, máte málo času.

Je to náročné. Času je málo, ale můžeme se v obchodě střídát s mojí ženou. I když ona ještě česky umí málo mluvit. Naše dítě máme u rodičů ve Vietnamu, takže zatím máme čas na práci oba.

Váš cíl je zůstat u nás v Česku, přivést si sem své dítě a zůstat natrvalo?

Tak, ano. Já dřív nevěděl, co mám dělat. Proto jsem byl z toho rozhodování trochu blázen, vlastně jsem se zhroutil z toho, že jsem nevěděl, kde mám být. Chtěl jsem být u manželky, u dítěte, chránit ji. Ale ve Vietnamu nemám práci. A mít dítě v Čechách mi v tuhle chvíli nepříjde dobré. Ve Vietnamu jsou naše kořeny, naše kultura je rozdílná. Rodičům vykáme, chováme se k nim jinak, naše rodiny žijí jinak.

U nás je to takové rychlé, neosobní, přijde táta domů, čau a jde k počítači. U nás je víc pospolitosti. Když by dítě bylo tady s námi, nebudeme pro ně mít čas, musíme pořád pracovat, nemohli bychom si s ním povídat, věnovat se mu. Z toho mám strach.

Dnes už vím, co mám dělat. Nechat dítě ve Vietnamu – až bude umět mluvit vietnamsky, až bude vědět, kde se narodilo, v jaké zemi. A pak se naučí, kde jsou jeho rodiče – jeho další krok bude do Evropy. Do školy už sem. Protože u nás jsou komunisti a je tam všechno možné, to špatné, co oni dělají. Tak jako dělali tady u vás.

Já jsem zažila socialismus, teď zažívám i kapitalismus, pokud to, co žijeme, je kapitalismus. Dřív to byla komunistická nesvoboda, izolace od okolního světa, dnes je vše podřízené reklamě, penězům...

... a politice. Oba ty systémy mají v sobě hodně nedobrého. Hůř než tady je ale ve Vietnamu, že lidi musí poslouchat a učit se ty jejich myšlenky, a ty jsou falešné, děti musí poslouchat ve škole, co si myslí Ho-či-min...

U nás to byl Lenin, u vás Ho-či-min.

Samí zabijáci. Nedobré charaktery.

Když je někdo ve Vietnamu chytřejší – ví nebo viděl víc než ostatní – pak ví, že komunisti jsou špatní, a pak ten člověk nedokáže poslouchat. A když se nechová tak, jak komunisti chtějí, nemá práci. Nemůže chodit do školy. Já to lidem tam říkám. Ale oni to nevědí. Nepochopí. Oni nevyjeli sem, nebo jinam do Evropy. Neví, jak se můžete chovat svobodně. Oni si prostě myslí, tak jak to je, musí to být. Mají ze sebe radost: vyhráli jsme nad Francouzi. Vyhráli jsme nad Amerikou. A Thajský prezident se jim směje: my máme smůlu, my jsem nevyhráli! Všichni Vietnamci ještě nevědí, že musí vyhrát ještě i nad komunismem.

Je to problém se rozhodnout a odjet do Evropy? Jezdíte také do jiných zemí Evropy? Nejdůležitější jsou peníze. Někteří celníci čekají na úplatky, když letíte

letadlem z Vietnamu sem, nebo z Čech kamkoli. Když máte doklady, můžete v rámci Schengenu dojet kamkoli. Teoreticky. Ale prakticky to není jednoduché. V Česku je 30 000 Vietnamců, někteří chtějí být tady, ale někteří už odjeli do Německa, do Anglie...

Problém je, když se člověk nemá jak bránit. Tady na Hluboké jsou k vám snad lidé slušní?

Tady jsem spokojenější. Lidi jsou hodní, už je znám. Pan starosta se o lidi zajímá a vždycky mě osloví. Lidi jsou tady slušní a uvažují rozumně. Snad bude dobře, snad obchod půjde. Ale říkám, lepší nebo horší, tady u vás pořád dobrý. Ve Vietnamu horší.

V Německu a Francii právě poznávají, že s přistěhovalci jsou velké problémy. Vy jste komunita nenápadnější, tišší, přizpůsobivější. Vaše děti se dobře učí, na maturitních plesech dnes běžně potkáváme vietnamské děti, studují i vysoké školy. Snažte se. Jste ctižádostiví, pilní.

A vyrůstají vám tady u nás i osobnosti. Schopní lidé. Třeba známá fotografka Nguyen Phuong Thao. Chcete se všichni začlenit do našeho světa?

Ono je to tak, že všichni, kdo sem přišli, si říkali: zůstaneme na nějaký čas... vyděláme si peníze a pak se vrátíme. Ale ze všech lidí od nás, které já znám, se nikdo nevrátil. Mají strach. Nikdo je nenutí ani zůstat tady, ani se vrátit do Vietnamu. Ano, mohli by se vrátit. Ale oni už ví, že tam by žili s hlavou dolů. Tam se pořád něco nedobrého děje. Tady u vás je klid a bezpečí.

Po masakru, který se stal v Paříži ve jménu muslimské ideologie, víme, ano, někteří Češi se k vietnamské komunitě někdy chovají nadřazeně, neuctivě, ale to dělají ti nevychovaní. Spíš si myslím, že většina lidí je vděčná za to, že tady jako cizí komunitu máme Vietnamce a ne radikální stoupence nám nepochopitelných náboženství.

Když nebudete mít práci, a budete mít hlad, budete sociálně vyloučení, taky se možná necháte naverbovat třeba k armádě, třeba k radikálům. Ale my máme trochu jinou povahu. Chceme se stát chytřejší, získat práci a žít život.

Kolik let je vašemu chlapečkovi?

Dva roky. Bydlí s našimi rodiči ve velkém městě. Žijí tam 3 miliony obyvatel. Je to druhé největší město u nás. Něco mezi Hanojm a Saigonem, asi uprostřed.

Je těžké se rozhodnout pro jiný styl života, než jste byli zvyklí žít doma? Přestat být pospolití, uprostřed celé rodiny? A být tady sám s vaší ženou. Muselo to být moc těžké.

Bylo to naše rozhodnutí. My nemůžeme ovládat jiné lidi. Je to můj syn, ale on má svoji cestu. Kdyby byl tady, byl by tady, ale když je doma, je doma. A já vím, že tam to má teď lepší. Tam ví, kdo je jeho teta, strejda, děda. Žije jich tam hodně, je to velká rodina a jeho kultura, jeho řeč.

A proto nechci, aby si nepamatoval svoji kulturu. Aby se někdy potom mohl rozhodnout, kde je jeho místo v životě. Aby ta rodina byla obtisknuta v celé té osobnosti toho člověka. Kdyby tady byl od narození, on nebudě vědět, kde bylo jeho doma, místo, kde se narodil.

Vy mu dáváte něco, co my u dětí dnes potlačujeme západní výchovou. Spát samotné v pokojíčku, brzo do školky, rodiče nemají žádný čas. To se všechno dá nahradit velkou rodinou, kde dítě najde své místo?

U nás tomu říkáme strom – rodinný strom, kde je každý v rodině potřebný.

Ve Vietnamu jsou dnes také omezovány počty dětí, jen dvě děti v rodině – to chtějí komunisti. V Číně jedno dítě. Není to jako dřív, já mám od táty pět strejdů a maminka má devět sourozenců. Dnes už je to jiné. Já mám jen

jednoho bratra: on chrání komunisty, já říkám naopak. Je to složitý. A kdybychom měli třetího bratra, měl by zase jiný názor. Já jsem tady, bratr ve Vietnamu. Odstěhoval se do Hanoje. Aspoň dnes naši nejsou sami, když mají u sebe naše dítě.

A vaše žena, jak si zvykla na odloučení?

Je to pro ni velká změna. Chodí do práce, musí si pamatovat nová slova, nové věci. Můžeme mluvit skypem s rodinou doma. Říkám jí, i kdybys byla u nás, třeba bys pracovala daleko a dítě by bylo u babičky také bez tebe. Také u nás jsou rodiny, kdy se vrátí k dětem jednou za měsíc, jednou za rok. Já tě nechám domů jet každý rok. Když letíme domů, za sedmáct hodin jsme doma.

Ale je to těžké, je to daleko, je smutná. Já myslím, je to tak všude: ženy jsou silnější než muži.

Co jste dělal jako mladý kluk u vás doma? Oblíbil jste si nějaký sport?

U nás je toho hodně. Taky fotbal, hrál jsem ping-pong. A dřív už tady v Česku jsem hrál rád kulečník.

Ale teď, když mám čas – medituju. To učení mi dalo hodně. Všechno, co jsem hledal, na co jsem se ptal, jsem našel v téhle knize. Falun Gong a Zhuan Falun. Odpovědi. Je to jednoduché náboženství. Pravdivé. Jsou tam fyzická cvičení, abyste zlepšili i vaše fyzické tělo. Hledáte a nacházíte. Je to učení, je to proces. Jsou lidé, kteří stojí už u samého lesa a ještě ho nevidí, nenajdou ho, nemůžou vstoupit. Musíte na sobě pracovat.

Jste tolik mladý na tak hluboké filosofické myšlenky. Ale je to dobře, že jsou lidi jako vy, kteří hledají dobro. Někoho obklopuje dobro, někoho zlo. S někým se cítíme bezpečně, příjemně, v přítomnosti někoho jiného je nám špatně. Více lidí mi už řeklo, že váš obchod má dobrou atmosféru, a s vámi se cítí dobře. Dnešní doba není lehká pro mladou generaci ani u nás, ani u vás.

Dnešní doba, já to cejtím, je taková speciální. Každý se bojí, každý má v hlavě jiné myšlenky, ale jsou to často obavy. Já pořád něco hledal, a tak jsem to našel. Jiné myšlenky. Klid. Deset let jsem pracoval, vím, že peníze jsou důležité, ale není to všechno. Můj strejda, když má peníze chová se jinak.

Peníze kazí charakter, říká se u nás, a něco pravdy na tom je.

Když máte všechno, nemáte se z čeho těšit. A můžete mít hodně peněz a někdo přijde a vezme vám je. Je dobré to vědět, že můžete přijít o všechno – v případě peněz. Člověk si na svět nic nepřinese, a také nic ze světa neodnese. Ale to, co máte uvnitř sebe, vaše myšlenky, vám nemůže vzít nikdo.

Jak se jmenuje váš syn? Je pravda, že u vás každé jméno něco znamená? Když vietnamskou holčičku pojmenujete Krásná – bude krásná? Syn má jméno, které znamená něco jako Šikovnej. Víte, co je to mantra? Když si budete opakovat něco pozitivního, když vaše jméno něco dobrého určuje, je jisté, že takový budete.

FALUN GONG

Falun Gong je prastará duchovní disciplína zakořeněná v buddhistické tradici. Obsahuje morální učení, meditaci a cvičební sestavy, které účinně působí na zlepšení zdraví a zvýšení úrovně energie.

Jádro Falun Gongu tvoří hodnoty Pravdivosti, Soucitu a Tolerance (čínsky Zhen, Shan, Ren). Falun Gong učí, že tyto hodnoty jsou nejzákladnějšími kvalitami vesmíru a považuje je za měřítko pro každodenní život a praxi.

Zakladatelem systému Falun Gong je čínský Mistr Li Hongzhi, který jej představil veřejnosti v roce 1992. Za krátký čas si Falun Gong našel mnoho příznivců a v současnosti ho praktikuje více než 100 milionů lidí z různých zemí Asie, Austrálie, Evropy a Ameriky.

Koncem 90. let se Falun Gong stal největší a nejrychleji se šířící praxí svého druhu v historii Číny a možná i celého světa. Během pouhých sedmi let od roku 1992, kdy byl zveřejněn, začalo metodu praktikovat 70 až 100 milionů lidí.

Falun Gong praktikují lidé každého věku, kulturního i společenského postavení zhruba ve stovce zemí po celém světě.

Literatura o Falun Gongu byla přeložena do více než 30 jazyků. Praxe nemá formální členství ani hierarchii, nepřijímá poplatky či finanční příspěvky a nepraktikuje rituály uctívání ani obřady. Pan Li Hongzhi byl v letech 2000 – 2003 nominován profesory a politiky 14 zemí na Nobelovu cenu míru.

Zprávy z jarního dětského tábora v zoo

První den byl věnován tématu plazů. Děti např. uklízely a krmily želvy ostruhaté nebo zkontrolovaly, zda jsou želvy v zoo řádně očištěvané. Druhý – ptačí – den se děti dozvěděly, proč má každý pták jiný zobák, vyrobily ptačí krmítko a enrichment pro papoušky (připevnily ovoce na březové větvičky). Třetí den – téma savci. Děti mj. připravily enrichment pro medvědy. Schovaly jim potravu do papírových krabic, parkosy ve výběhu namazaly medem a ozdoby je červy a piškoty... Děti starost o zvířata velmi bavila a zvířátkům chutnalo.

Koňáckej bál poprvé v Hluboké nad Vltavou

Je sobota 14. února 2015, krátce před dvacátou hodinou, a slavnostně vyzdobený sál hotelu Parkhotel začíná s příchodem prvních hostů ožívat příjemnou plesovou atmosférou. V předsáli i v sále se vítají a zdraví slečny, dámy a pánové, kteří se obvykle setkávají spíše na jezdeckých závodech, v jízdárnách nebo ve stájích. Pro tento večer ale vyměnili jezdecké uniformy a holinky za krásné šaty a obleky, tento večer je prostě jiný a výjimečný. Je pátek 14. února a na Hluboké právě začíná Koňáckej bál.

V krátké chvíli je sál dokonale naplněn hosty, dobrou náladou a neméně dobrou hudbou – k poslechu a hlavně k tanci hraje skupina Crash – a hraje skvěle, taneční parket je plný spokojených tanečníků. Podporu koňáckému bálu vyjádřili svou účastí senátor a ředitel Zemského hřebčince Písek ing. Karel Kratochvíle, ředitel Krajské veterinární správy pro Jihočeský kraj MVDr. František Kouba, ředitelka Jihočeské agrární komory a členka zastupitelstva města Hluboká nad Vltavou Ing. Hana Šťastná, člen rady Města Hluboká nad Vltavou Jindřich Soukal a člen zastupitelstva Města Hluboká nad Vltavou Bc. David Šťastný.

Plesovou pohodu a dobrou zábavu umocnil i bohatý program, jehož součástí bylo předtančení ve žhavém rytmu latinsko-amerických tanců, oblíbená »Pivní štafeta« a velmi bohatá tombola, ve které bylo mnoho hodnotných cen, včetně jezdeckých potřeb. Pomyslným »zlatým hřebem« večera pak bylo ocenění nejlepších reprezentantů jezdeckého sportu, které vyhlášovali zástupci Okresního výboru České Jezdecké Federace.

A samozřejmě nechyběly ani družné debaty u stolů, jak jinak než na téma koně. V rozhovorech zaznívala i pochvalná slova pro organizátory plesu.

Je super, že se se můžeme my koňáci sejit, pobavit se, potkat známé a kolegy, probrat jezdeckou sezónu, všechny radosti i starosti s koňmi a

vůbec si to užít. Organizátoři plesu si určitě zaslouží poděkování,« komentovala průběh plesu jedna z účastnic.

A komu tedy (nejen) její poděkování patří? »Koňáckej bál se tady na Hluboké koná poprvé, v dřívějších dobách býval v Českém Krumlově, ale tam tato tradiční akce zanikla. Tak jsme se pořádání »koňáckého« bálu ujali my z týmu Koně Vondrov,« vysvětlila Gabriela Kozáková, ředitelka Koně Vondrov. »Už na podzim jsme se při Hubertově jízdě u nás ve Vondrově bavili o tom, že je škoda, že se »koňácké« plesy přestaly konat. A napadlo nás, tak proč bál neudělat u nás na Hluboké? Řekla jsem si, že za zkoušku to stojí a že ho tedy zorganizuji, ale jen když mi ostatní slíbí, že na ples přijdou. Slíbili, a jak je dnes vidět z plného sálu, slib dodrželi. Byla jsem mile překvapená, že lístky na ples byly vyprodány už víc než dva týdny před termínem plesu.«

To je úspěch, některé plesy mívají sály poloprázdné....

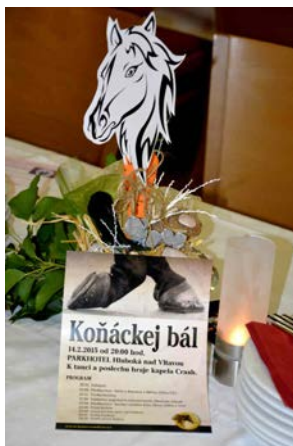
»Mám radost, že o bál byl takový zájem. My jsme obeslali jezdecké kluby pozvánkou, nabídkou lístků a protože »koňáci« jsou družná komunita, rádi se baví a mají rádi společné akce, tak možnost plesu uvítali.«

Takže premiéra se povedla, bude »koňáckej bál« i příští rok ?

»Nechtěla bych hodnotit, jestli se bál povedl, to nechám na jeho účastnících, ale předběžně bych řekla, že bál rádi uspořádáme i příští rok. Teď bych ale využila příležitosti a i touto formou poděkovala všem, kteří se na organizaci podíleli a také sponzorům. A hlavně všem »koňákům« a příznivcům koní, že na bál přišli.«

První »Koňáckej bál« v Hluboké nad Vltavou se tedy vydařil. Jaký bude ten další a jestli v našem městě vznikne nová tradice, to uvidíme za rok.

Lucie Burianová

MASOPUSTNÍ KARNEVAL

Ve středu 25. února 2015 se sešly děti ze Schwarzenberské mateřské školy na pohádkové párty v Hotelu Záviš z Falkenštejna. Paní učitelky pro ně připravily bohatý program s hudbou, soutěžemi a tombolou. Děkujeme!

Jaro je za dveřmi. Kupte si motorku!

Říkají vám něco slova jako Honda, Kawasaki, Suzuki, Yamaha, Aprilia, Cagiva, Ducati, Triumph, Buell nebo Harley Davidson? Pak pravděpodobně tušíte, když kolem vás přefrčí na silnici motorka – vrummmmm – která to byla. S větší pravděpodobností jste osoba mužského pohlaví. Pokud patříte k těm klukům nebo mužům, kterým nestačí jenom se na motorkách vozit, ale cosi vás nutká je rozebírat a znovu skládat, máte ve své DNA více technického předurčení než ostatní populace. Pokud vlastníte firmu PETBULLmoto, která byla založena v roce 2002 s cílem zajistit kompletní servis všem fandům dvoustopých strojů, a pokud žijete v Hluboké nad Vltavou, jmenujete se Pavel Petráček. A Pavla Petráčka prostě motorky baví. Zabývá se jimi celý život a rozhodně s tím nehodlá skončit.

Jak dlouho se motorkám věnujete?

Profesně se jednostopým vozidlům věnuji 12 let, jinak motorkám se věnuji od mládí. Už jako malý kluk, když nějaká zavrčela pod okny, jsem se běžel nedočkavě podívat. Prostě to takhle asi někteří kluci mají. Motorky mi imponovaly jako malému klukovi a nezměnilo se to dodnes.

Jaké motorky nabízíte svým zákazníkům?

Nabízím skútry, a menší motorky do 125 ccm, u větších motorek nabízím hlavně servis. V současné době je zájem také o elektrokola – které sice přímo mezi motorky nepatří, nicméně jedna firma, která skútry prodává, se tomu začala věnovat. Trh se rozrůstá a začíná se zvedat zájem, poptávka je čím dál větší. Proto jsem je zařadil do nabídky. Na Fideláku mám prodejnu i dílnu, postavil jsem vlastně na zelené louce, a vyhovuje mi to. Přestavby motorek mě baví. Začínal jsem skútry a servisem motorek, postupem času jsem přidával více značek.

Jako partner firmy KENTOYA, italské značky Benelli a značky SYM Taiwan, zajišťujeme záruční i pozáruční servis, nabízíme kompletní servis a prodej kvalitních náhradních dílů. Krom toho nabízím i ojeté motocykly, samozřejmě je platná STK, české TP, ověřený původ, původní doklady. Motocykl je vždy připraven na sezónu.

Skútry se začínají rozmáhat, hlavně při použití ve městě. Oproti motorce je u nich navíc jedna velká výhoda, že je na každodenní použití, do práce, na krátké jízdy, za sportem, koníčky, navíc jste na něm díky plexisklu i částečně ochráněni před nepřízní počasí, nefouká na vás, necáká vám na nohy.

Jsmo národem milovníků motorek? Kdo je před námi? Italové, Francouzi? V historii jsme určitě k motorkám měli blízko. Platilo to hlavně v době rozmachu první výroby motorek, až do roku 1948, kdy se u nás bohužel vývoj motorek zastavil. Jednak byla do té doby na výši

Jawa a Číza (Čezeta), a jednak tady existoval prodej všech tehdejších světových značek. V té době to bylo lidové vozidlo, na auto každý neměl, ale na motorku se dalo ušetřit. Samozřejmě, že si každý kluk i chlap přál mít motorku, a naopak holky zase obdivovaly kluky, kteří je měli. Pak bohužel nastal stříh a po roce 1948 celých 40 let socialismu všechno spadlo, kvalita našich značek zapadla, nic podstatného se nevyvíjelo. Zatímco u nás za železnou oponou, pokud jste chtěl dobrou motorku, musel jste mít dobré kontakty venku, musel jste složitě nějakou získat nebo vyměnit starého veterána za nový stroj. Tak si nějaký šťastlivec třeba přivezl z Německa nebo z Rakouska stroj, a tady si ho hýčkal a byl všemi obdivován, těch špičkových jezdilo třeba jen 20 v celé republice. Až po revoluci se trh znovu otevřel, a to, co se tady předtím objevovalo sporadicky – japonské motorky, německé stroje, se objevilo ve větším i na českých silnicích. Díky revoluci se trh uvolnil a máme tady zpět všechny značky.

Vy si hýčkáte jenom nějaké značky nebo jste všeobecný motokářský fanda? Které motorky vás zatím v životě potkaly?

Nejsem vyhraněný. Mám to tak odjakživa. Když to má dvě kola a motor, baví mě to, je to motorka.

Samozřejmě v úplném mládí jsem měl pionýra, různě vylepšovaného. Moje první opravdová motorka byla Jawa 250, pak jsem měl dvě Jawy 500 OHC, ty jsem se snažil různě upravovat a přestavovat. Měl jsem crossovou Čezetu. Po roce 1990, když už byla šance, jsem si koupil Kawasaki pětistovku, čtyřválec, stroj, na který jsme dřív vzhlíželi v časopisech a obdivovali jako nedosažitelný.

Nejlepší motorky vyrábějí Japonci? Jsou určitě na špičce, ale nejlepší, to se nedá říct. Vývoj ve světě byl různý. Kdysi za dob našich dědečků okopírovali Japonci to nejlepší z Evropy, dneska zas totéž dělá Čína. Já prodávám i čínské stroje, abych měl v nabídce levnější i dražší motorky, Benelli, Kentoya a SYM Taiwan, finančně tak někde uprostřed a pak nejlevnější čínské. Protože lidi se teď pídí po tom, aby nákup byl co nejlevnější, tak nakonec to není špatný nákup – když se podíváte, jsou pěkné, tvary, plasty pěkně okopírují, dají spolehlivý motor ...

Výdrž motorek je podobná jako u aut, zatímco u auta diesel vydrží těch 300 tisíc km, kvalitní motorka kolem 250 tis. Když je kvalitní motor, a v tomhle jsou držáky bavoráky, německá kvalita, dobrá práce a dobrý materiál. Pokud prodáváte ojetý motocykl s 200 tis. kilometry, tak se nikdo z kupujících nepozastaví, protože ví, že bude dobře jezdit dál.

Jak se dělí motokáři v Čechách: na klidné frajery s Harleyem nebo na závodníky v normálním provozu? Vy sám jste někdy závodil?

Kdysi jsem jezdil takový sranda match, ale klasické motokářské závody jsem nejezdil. Jezdil jsem na crossové motorce, občas, když se ještě dalo, tak v terénu.

Narazíte samozřejmě na různé druhy motokářských silenců, nicméně hodně rychle se už v dnešním provozu moc jezdit nedá. Každému se líbí jiný druh motorky. Vzhlížíte k nadupané motorce, koukáte na motocyklového boha Valentina Rossi v televizi, sledujete závody, vidíte jeho motorku, řeknete si, jo, tu si koupím! Ale kde s ní jezdit a využít její možnosti? Motorky, které jedou 300 km/hod. si možná koupíte za tím účelem, že občas jsou otevřené některé závodní okruhy i pro veřejnost, nahlásíte si svoji Yamahu, dostanete pořadové číslo, naložíte ji na káru, jedete na den otevřených dveří a projedete si okruh.

Takže těch lidí, kteří chtějí jezdit 300 kilometrů v normálním provozu, není tolik. Dneska jedete kolem stovky, a na to jsou přesně motorky pro dnešní dobu dělané. Svezete se a neriskujete tolik.

Kam nejradiši jezdí český motokář? Tady poblíž je oblíbená třeba Česká Kanada. Oblasti, kde není moc velký provoz, mimo hlavní tahy, jsou to okresky, v současné době dobře opravené, rovný dobrý asfalt, přehledné silnice – a hlavně jsou tam zatáčky. Když jedete po dálnici, je to nuda, tam motorky vyšších obsahů samozřejmě můžou, ale nikomu se

tam nechce – jedete, jedete, pořád rovně, nuda, a na brněnské dálnici vám navíc drncá zadek, jak nadsakujete. To není žádný motorkářský zážitek. Takže motorkáři vyhledávají trasy s klikatými silnicemi, klopi si zatáčky a je jim fajn. Pokud nemusíte někde stát ve štrůdlu, popojíždět, předjíždět traktory a kamiony, to je to pravé motorkářské.

A je motorkář rád, když má někoho na tandemu? Nebo radši jede sám? Zní to diskriminačně, ale je to tak, motorka se ovládá líp, když jedete sám. Jenže jde taky o společnost, společný hezký pocit, takže samozřejmě s manželkou jezdíme na dovolenou na jedné motorce. Někdo to řeší dvěma motorkami, když žena nechce být pořád ta druhá, na tandemu, nicméně je to dvojité údržba, dvojitý benzín, máte sice dohromady čtyři kola, ale auto to není a je s tím víc starostí.

My máme takový větší cestovní enduro, a manželka si nestěžuje, jezdí se jí se mnou doufám dobře.

Jak daleko jste na motorce dojeli? Nejdál jsem byl asi v Saint Tropez. Nejdelsí čas jízdy v kuse byl 22 hodin, když jsme nenašli nocleh v kempu a museli jet dál. Nejdelsí vzdálenost v jednom tahu bylo asi 1000 km.

Nebojíte se, že vám na dovolené motorku ukradnou? Extra velký zlodějský zájem není, vyndáte klíček, zamknete řízení a necháte to osudu... Fungovalo to tak i v Itálii. Na dovolenou putujete se vším, co potřebujete, brašny máte na motorce, a když chcete zastavit a prohlédnout si třeba město, kterým projíždíte, najdete parkoviště a samozřejmě svléknete bundy a boty, přilby, a necháte všechno u motorky.

Všechno má své výhody a nevýhody. Oblečený na motorku být musíte, a když pak zastavíte, je vám v Itálii v párném létě pořádně horko. Nemáte klimatizaci, ani topení. Když přejíždíte Dolomity, přejížděli jsme přes Cortinu, to je přes 2000 metrů, nahoře je třeba ještě snít, cítíte ochlazení. Na druhou stranu, tyhle silnice, soutěsky, to všechno vám z motorky přinese jiný, mnohem intenzivnější pocit, než když je projedete autem. Na motorce máte pocit, že jste tudy prošli pěšky. Všechno vidíte, nic vám nestíní ve výhledu, užijete si krajinu, a za pěkného počasí právě průsmyky a zajímavé výhledy jsou zážitek. Výhoda je, že v zácpách na silnicích motorkou projedete, autem ne, a všude zaparkujete.

Kocháte se rád i historickými motorkami? Určitě je pro fanoušky dobré podívat se na sbírky starých motocyklů, v Budějovicích ji má pan Hošťálek, muzea v Kašperských Horách, Železné Rudě, Kámen. Nejsem až tak zahleděný do historie, ale třeba to ještě přijde.

Něco si přečíst, inspirovat se dřívějšími typy motorek, samozřejmě hledáte různé souvislosti, motivy, nápady. V zimě, když je méně práce, se zabýváte opravami motorek dělaných na zakázku. Ta motorka vypadá původně úplně jinak a vy z ní uděláte originál. Můj táta byl automechanik, od dětství jsem mu koukal pod ruce, on sice dělal auta, ale plechařina je stejná. Já dneska díky tomu dokážu vyklepat tvar nádrže podle svého. Použijete motor, rám, kola, ale všechno ostatní je ruční práce. Lidi chtějí originál v různém stylu, s dotyčným se nejdřív domluvíte, jakou má představu a pak vyrobím zakázku.

Já tak trochu podezírám kluky z mého mládí, že své motorky radši rozebírali, než na nich jezdili. To je možná pravda. Já taky celý týden montoval motorku v garáži, v sobotu na ni vyjel, a zase ji rozebral. Právě v té době si mě kamarádi dobírali, proč to nenechám být, jak to je, já si nedal říct a udělal jsem si ji k obrazu svému. A dnes? Udělal jsem si z konička obživu a jsem spokojený. Život je krátký na to, abyste dělali, co vás nebaví.

Veselé příhody z motorkářského sportu? Když neberu pády někde v terénu, se kterými se počítalo, tak zaklepu, že mě nepotkaly vlastně žádné horší.

Ale i mistr tesař se někdy utne. Jeli jsme na Lipno s pár kamarády, první jarní vyjížďka, jedu jako první, koukám do zrcátka, nikde nikdo, za chvíli telefon: vrať se, Franta je ve škarpe. Naštěstí byla škarpa plná jarního měkkého bahýnka. On se tam zapíchnul, tahali jsme motorku, Frantu oprašovali, zkrátka chvíli jsme se tam pozdrželi – a já vypnul motor. A moje motorka na první jarní vyjížďce – nedobitá baterka! Zkrátka, už jsem nenastartoval. Než se to vyřešilo, popovezl mě kamarád na tandemu – a musím říct, že jsem se na místě bez řidítek vůbec necítil ve své kůži. Sedíte za někým, nevidíte dopředu, nakláníte se, nevíte kam a proč, prostě taková jízda dlouholetého motorkáře vůbec nepotěší.

Co nejvíc trpí u motorkářů? Tak určitě cítíte zadek, a taky vám trochu tuhne krk, krční páteř. Nerad jedu delší úseky, a když máte motorku s

řidítka víc dopředu, pořád držíte plyn, jste prostě ve ztuhlé poloze a moc pohodlné to není. Neprotáhnete se jako v autě, nemůžete držet řidítka jednou rukou. Ale když jedete za den kolem těch 300 km, je to pohodové cestování.

A co dělá motorkář v zimě? Hřeje se u krbu a pije čaj, *směje se Pavel Petráček*. Musím říct, že v zimě nejjezdím, za sezónu jsem docela nasycený. Ale jinak u kamen sedím maximálně o víkend. Přestavbám motorek se věnuji hlavně v zimě, začínám s tím někdy v listopadu. V březnu už lidi zase shánějí opravy, začíná nová sezóna, prodávají se nové motorky. Zvláštní přání fungují ale i přes zimu, někdy prodám skútr do tomboly, když je nějaký větší bál, firma si přijede vybrat. Párkrát se stane, že někomu k vánocům nebo k narozeninám, takže se ještě domluvíme na tajném dovozu domů, aby dotyčný měl překvapení. Střídání letní a zimní sezóny mi nevadí, je to aspoň změna.

Věk motorkáře? Budoucnost je u vás jasná, motorka až do smrti?

U mě určitě. Proč ne? Dneska jezdí na motorce chlapi do devadesátí. Stane se, že sem přijede »děda s babkou« na bavoráku, odstavi ho a jdou prohlízet motorky. V zahraničí je to častější, to je ta nepřerušovaná tradice. U nás motorkářům nebylo tolik přáno. Ale třeba v Rakousku a Německu to tak funguje, do práce se jezdí autem a o víkendu na výlet na motorce.

Když si uvědomíme historii motorismu za posledních sto let, byl to šilený skok. Když ještě naše 75 leté babičky pamatují, že na vsi bylo jedno auto a jeden telefon. A co máme doma dneska... Máme se ženou dva kluky, jeden má strojní průmyslovku, druhý dělá počítače a zemědělské stroje. Potěšilo mě, když na tom maturitním plese vidíte, jak si sami studenti natočí o sobě film a na něm je zdokumentováno, v jakých mašinách a strojích se vrtají a jak je to baví. Říkám si, je to dobrý, naše mužská záliba se nás drží. Motory a chlapi k sobě prostě patří.

Z MOTORKÁŘOVA SLOVNÍČKU

Tento příspěvek vznikl za přispění »Fšech motorkářů.«

Motorkářská mluva u nás je značně pestrá – dalo by se říct, že to je tak trochu motorkářský hantec / slang. Květnatost jazyka je opravdu velká a zajímavá a zřejmě se stále obohacuje a obohacovat bude.

Tak se pokochejte, a možná trochu lépe pochopíte kouzlo duše motorkáře.

Začneme několika posbíranými důležitými pořekadly a hláškami:

- Nejde o cíl, jde o cestu ...
- Vezmeme to zkratkou, je to sice dál, ale zato horší cestou.
- Jak se o koně postaráš – tak tě povezí.
- Lepší ztratit vteřinu v životě, než život ve vteřině.
- Kdo je připraven, není překvapen.
- Správněj motorkář smrdí a je špinavej.
- Objem ničím nenahradíš.
- Kde je vůle, je i cesta.
- Kdo nepadá, jezdí pod svoje možnosti.
- Čára není zeď!
- Dvojité čára souvislá = jízdní pruh vyhrazený pro motocykly
- Kdo jezdí v sedě, je pomalej.
- Kdo brzdí, prohrává.
- I pád na držku je vlastně krokem vpřed.
- Strom fakt neuhne.
- Kam nevidím – tam nespěchám.
- Co neubrzdíš, to neukecáš – to bolí.
- V nouzi poznáš přátele.
- Mít přednost nestačí.
- Dej přednost hovadu!

Zdroj: internet

SLOVNÍČEK

■
KŮŇ / KOBYLA / MAZEL / MAŘKA / MILÁŠEK / HATATITLA ... oblíbená motorka
BATŮŽEK / KLÍŠTĚ / PŘÍSAVKA / PŘÍTULKA / LEDVIŇÁK ... spolujezdec na motorce, často něžného pohlaví
ŠKOPEK / BLEMBÁK / KOKOS / KAKÁČ / HELMICE ... bezpečnostní ochranná motocyklová přilba

BĚŇO / ROPA / KRMIVO / ŠNAPS / BENELIpalivo, nejčastěji typu benzín natural 95
 NOTY / PAPÍRY ... technický + řidičský průkaz (terazky aj zelená kartice)
 CHRCHL / PRDIDLO / KOMÁR ... malý motocykl s objemem do 50ccm
 KOZÍ DECH ... český kultovní moped Stadion
 KOMÁŘÍ ROJ ... společná vyjížďka moto malých kubatur
 PEKÁČ / FICHTL ... malý motocykl JAWA 50 Pionýr
 REJŽE ... motocykl japonské výroby
 ŠPAGETY ... motocykl italské výroby
 PJEKNEJ KRÁM ... motocykl čínské výroby
 PIÁNO ... stroj od výrobce Yamaha – dle loga ladiček na klavír
 JAWASAKI ... motocykl české výroby s originálními úpravami SamoDomo
 ROZZUŘENÁ SEKAČKA ... motocykl s vysokootáčkovým motorem o malém obsahu
 ZMRZLINA / MIXÉR / BRUSKA / PILA / YOGURT ... moto s čtyřválcovým motorem často kapotované
 LOLITKA ... téměř zánovný motocykl / slečna
 KUNDOLAP ... pěkný motocykl, se kterým se snáze balí baby
 VRAŽDA / HUJDA / VYDECHLINA / VRÁNA / HAJTRA ... hanlivě starší neudržované moto / slečna
 HLINOMAZ / BLATOMAJSTR ... očividně offroadový jezdec cross nebo enduro

■
 NATOČ TO / NAHRYZNI TO / NAHŇÁPNI TO / NAČERTI TO / POWERWOLE nastartovat motor
 DÁT TOMU ČOČKU / CÉREZ / ČOUDA / KARATE / KOPR / PO KULÁCH / VOVSÁ / RVÁT SAKO /RVÁT ZA HEFT / PLNÝ KOULE / VZÍT ZA JÁTRA ... pořádně tomu zatopit pod kotlem
 NAKOPAT / NAHÁZET / NAMLÁTIT KVALITY ... rychle přezazovat jednotlivé převodové stupně
 FORSÁŽ / VODHRAB ... pěkně prudké zrychlení, tzv. razantní rozjezd

■
 OJÍŽDĚT ČARODĚJNICI ... jezdit s motorkou staršího data a v bídném stavu

KOCHAČKA ... pomalá rekreační jízda s prohlížením krajiny
 OKOLO KOMÍNA ... vyjížďka v plošně malém teritoriálním rozsahu
 ŠNEKOVAT ... zdržovat pomalou jízdou
 ŠPATENKA ... menší problém
 PREKÉRKA ... větší problém
 PRŮSER ... opravdu dost velká překérka
 KATOSTROFEN ...průser s obzvláště destrukčními a bolestivými účinky
 ŘACHA ... hlučnější rána destrukčního charakteru
 MORDA ... prudká rána rázovitého stylu silnější než řacha
 MEJDLO ... kluzký povrch vozovky – často při dešti, v mlze nebo v lesních úsecích
 PAST NA MAMUTA ... silniční nerovnost většího typu
 ŠUTR ... kámen větších rozměrů – často s ostrými hranami
 VERBEŽ ... domácí i divoká zvířata menších rozměrů v trajektorii stroje
 SVINÁPES ... agresivní dotírající čokl jedno jaké velikosti, barvy nebo rasy
 PAJŠLFLEK ... místo na vozovce vyplněné vnitřnostmi a zbytky neidentifikovatelného zvířete = bacha klouže
 ŠLAJFOVAT / HAMOVAT ... ostře brzdít vším co je možné – v krizových situacích se brzdí i očima
 PANGEJTSTORY / JEBL TO DO STRÓHY ... trefit rygol/příkop/brázdu a rozbit si kvalitně hubu
 CHYTIT LIŠEJ silniční / asfaltové ... viditelné tělesné následky motohavárie většinou strupovitého charakteru

BEBI / ŠKUBÁNEK / ŠLIC ... nečekané větší poškození tělesné schránky
 ŠPRAJC ... zákeřné zaklínění se strojem nebo tělem o jiné těleso
 SKŘÍPEC ... uváznutí části těla pod strojem
 ODLOŽIT / USTLAT SI / LEHNOUT / HODIT METLU ... hodit na motocyklu držku decentního typu
 LEHÁRO ... opravdu stylové a pěkné odložení
 VYSTOUPIT ... praktické opuštění stroje za jízdy z vážných bezpečnostních důvodů
 ZAHODIT TO ... drsnější varianta vystoupení ve vyšších rychlostech – časté destrukční následky na stroji
 VOPÍCHAT SE ... průjezd křovím šípko – ostružinového typu
 KAMAŠUTRA ... kvalitní a dlouhý držkopád na šutrovém podkladu
 SANĚ ... obě brzdy na plno a stroj stále pokračuje v pohybu
 ZAKYSNOUT ... dostat se do zdánlivě neřešitelné situace
 VYŠTAVIT SE ... ztratit energii, sílu a tělesné tekutiny
 FOFKRLACKY ... pomůcka při chůzi po havárii – tzv. berle
 NA EUNUCHA / KULEBUCH ... prudký dopad rozkrokem na nádrži
 UDĚLAT SE DO MOKRA ... nezvládnutí průjezdu brodem nebo velkou louží
 KRPÁL / SKOPEC / DOKOPEC ... označení kopce podle směru jízdy
 HOUBAŘIT ... ztratit se v lese
 BRAMBOŘIT ... ztratit orientaci v polním terénu
 BRAMBOROID / ŠIŠOID – nepravidelný tvar ráfku po větší havárii
 KŠANDA ... značně vytaháný sekundární řetěz s brutálním průvěsem téměř na zem
 ŠALTRPÁKA / ŠAJTRKLACEK ... ovládací páka přeházení jednotlivých převodových stupňů

VERCAJK ... sada nářadí k servisu a opravám / označení intimního nářadí
 HLADOVÝ / ŽEBRAVÝ VOKO ... kontrolka rezervy na palivoměru
 VOSER / SUCHÁNEK ... nemít benzin
 NAKRMIT / NACÁKAT DO OTVORU ... natankovat palivo
 ŠLAPÁLISTI ... po silnici se motající cyklisti
 PLECHOVKA / PIXLA ... jakýkoliv osobní automobil
 BRADAVICE / PUPENEC / MIKROVLNKA ... policejní radar měřící rychlost

BENGA / CAJTI / CHLUPATÍ / ŠVESTKY / ČERTI / FÍZLBOYS ... uniformovaní příslušníci Policie
 NAŽHAVIT PEKELNÍKY ... ujíždět policejní hlídce
 VYLÁGROVAT ... jako úplně opotřebit do mezního limitu – moto /součástku /batůžek
 VEHEMENT / BAZMEK / HENTO ... tvarově zajímavá součástka u které nevíme označení, pojmenování ani funkci
 UDĚLÁTKO ... přípravek sloužící k montáži či demontáži určité součástky (většinou vehementu)
 VYNDÁK / NANDÁK, OHEJBÁK / ROVNÁK ... nejčastější nářadí k přesnému seřízení vehementů
 KURVÍTKO ... absolutně nepotřebná součástka způsobující většinu závad a poruch
 ŠTĚSTÍČKO ... součástky které zbyly po servisu a

evidentně nikde nechybí
 HAFO ... početního označení množství když je toho fakt jako víc než hodně
 VYLEJT HADA / VYHUDROVAT PELIKÁNA / VYVENČIT HLEMEJŽDĚ, SLIMOUŠE ... vymočit se
 CHÁLKA / ŽRASO / ŽRACÁK ... přestávka na jídlo nebo občerstvení
 KANTÁRE ... být solidně ovlivněn alkoholem - tzv. opilý
 NAKÁRY / NAŠROT / NAŠLUPKU ... nepřiměřeně opilý až extrémně rozbitý
 LAMA.....neznalý začátečník / amatérMĚKOŇ / ŠAJZEKACE ... připošraná kočička – ten kdo machruje, ale ve finále vyměkne – např při výjezduVOPRUZ ... velmi nepříjemná až otravná situace / člověk

Čtyři věkové kategorie v jeden den na Hluboké

Tělocvična na ZŠ Hluboká poskytuje tuto zimu skvělou možností ke hře hlubockým dětským týmům. Je alespoň částečnou náhradou za budějovickou halu na Složisti, kterou jsme byli zvyklí využívat. V sobotu 7.2. přidělený čas využily nejdříve U11 a žákyně, poté U9 a závěrečnou hodinu a půl vznikající kategorie U7.

Dopoledne sehrály žákyně a dva týmy U11 miniturnaj s celkem 5 třicetiminutovými zápasy.

V základní části každý tým získal po jednom vítězství i porážce. Díky nejlepšímu skóre postoupily rovnou do finále dívky. Ty nakonec uspěly i ve finále. Bylo zajímavé sledovat, jak postupně týmy zvyšovaly zaujetí pro hru a jak je trenéři Lenka Dvořáková, Jirka Mlsek a Vašek Punda vedli k co největšímu nasazení. Viděli jsme spoustu krásných útočných akcí i skoků po míčích v obraně.

U9 pod vedením Honzy Špilauera odehrály vyrovnané a napínavé zápasy proti Pigs Trhové Sviny. Pigs odpalovali ze stativu, neboť jejich soutěže takto probíhají. Naše hráče vedeme k pálení z nadhozu kouče, protože takové pravidlo bude na nejdůležitějších turnajích během sezóny. Přesto se s tím děti popasovaly dobře, i když samozřejmě občas došlo i na nějaký ten strike-out. Do týmu U9 zasáhly i pozvané děti z kroužku na Borku a poprvé také nováček Matěj Kubát z Vltavy.

Na závěr programu se sešly děti z kroužků z Máje a z Hluboké. Po půlhodinovém tréninku jsme vytvořili dva týmy. Kluci si zahráli jedno utkání v bee-ballu (zjednodušená verze pro školní baseball do 1.–2. tříd) a v baseballu ze stativu, v obraně s koučem na 1. metě. Při zápasech ukázali dost talentu a dovedností, což bylo pro nás trenéry příjemné překvapení. Jen byla škoda, že několik dětí do 7 let kvůli nemoci nemohlo přijít.

Celkově trval program dětského baseballu napříč kategoriemi 7 hodin. Kromě Lenky Dvořákové a Honzy Špilauera, kteří perfektně vedli svá družstva žáků a U9, nezištně trénovali a organizovali Vašek Punda a Jirka Mlsek. Všechno se zhostili s pozitivním přístupem i přesto, že prakticky neměli žádnou přestávku. Patří jim poděkování.

První únorová sobota opět přispěla k rozvoji baseballu a softballu na Hluboké. Shlédlí jsme vyhecované zápasy a možná, že se podařilo získat i pár nových dětí do klubu.

Hlubočtí hráči postoupili do zúžené nominace žákovské (do 12 let) reprezentace

Letošní reprezentační výběry do žákovské reprezentace okusilo mezi 80 adepty z celé republiky celkem 9 hlubockých hráčů. I když David Bauer, David Jelínek, Pepa Kovanda, Máťa Klang a Máťa Hošna do zúžené 23 členné nominace neprošli, přesto v ní bude mít náš klub solidní zastoupení. Po sobotních testech postoupili do zúžené nominace reprezentace čtyři hlubočtí hráči:

Karolína Dvořáková, Martin Jiránek, Matěj Vlach a Michal Malát. Poslední výběry se uskutečnily na začátku dubna a poté bude zveřejněna výsledná soupiska. Matěj Vlach měl to štěstí už loni reprezentovat Českou republiku na mistrovství Evropy ve Slovinsku (3. místo) a letos by rád s ostatními hráči získali ten nejcennější kov! Letošní mistrovství se koná začátkem července v Polsku.

Dalším vrcholem by mělo být mistrovství světa, které se opět koná na Tchaj-wanu (stejně jako v roce 2013). Samotného mistrovství světa jsem měl možnost se zúčastnit osobně jako asistent a byl to obrovský zážitek nejen pro hráče, ale i pro nás samotné trenéry. Nasbírané zkušenosti bychom rádi zúročili i letos v reprezentaci a dosáhli co nejlepšího umístění. Rádi bychom navázali na úspěch naší "21", která obsadila fantastické 5. místo. Z hlubockých hráčů se na této akci reprezentoval Martin Mužík, který funguje i jako trenér mládeže u nás na Hluboké. Do té doby čeká hráče ještě několik těžkých prověrek včetně oblastních soutěží, pohárů a soustředění. Sezóna to bude náročná jednak fyzicky, ale také časově. Hráči musí skloubit školní povinnosti a baseball. Držte Karolíně a klukům palce, určitě pro to udělají maximum

trenér Ondřej Konvalinka

Průběžná termínovka klubu 2015

Aktuálně zatím známe termíny interligy U9, U11, U13, termíny ligových turnajů žáků, data a místa pořádání mládežnických pohárů a mistrovství a víme, kdy se na Hluboké budou konat Hry přátelství U15. Česká baseballová asociace také již zveřejnila rozpis Českomoravské ligy.

Z termínovky zatím vyplývá, že budeme pořádát tyto turnaje:

- 25. – 26.4. interliga U11 baseball
- 2. – 3.5. Hry přátelství U15
- 16. – 17.5. interliga U13 baseball
- 23. – 24.5. liga žákyně softball

FiLi v novém roce

Začátek roku 2015 zahájil oddíl FiLi novoročním soustředěním. Sešly jsme se již v pátek odpoledne a začaly po Vánocích pilně trénovat a doladovat své sestavy. V sobotu odpoledne jsme na soustředění přivítaly i naše nejmladší cvičenky, které si vyzkoušely poprvé spaní v tělocvičně.

Na programu byla také oslava narozenin a hlavně novoroční Ježíšek. V neděli na nás čekalo první předvedení všech sestav.

Přišli se podívat nejen rodiče, ale i babičky a dědové a přivítaly jsme i další přátele oddílu.

Jako první se předvedla sestava se stepy – BOMAMA – jedná se o osmi členné družstvo ve věku 9-15 let. Další byla rytmická skladba – DUHOVÝ VÝLET – kterou zacvičila naše nejmenší děvčátka ve věku 3 – 5 let ještě v doprovodu dvou starších děvčat. Následovala sestava APRÍLOVÉ POČASÍ, kde děvčata využívají ke cvičení deštníky. Jako poslední se představila naše 3 nejstarší děvčata se sestavou s pompony – GREENRED.

Během ledna jsme se na trénincích věnovaly hlavně sestavě se stepy, protože nás čekaly první závody. Konaly se 25. ledna 2015 v Českých Budějovicích pod názvem Česko se hýbe. V naší kategorii 11–13 let bylo celkem 9 týmů a děvčata se umístila v bronzové skupině. Na této soutěži si také všechny členky oddílu vyzkoušely závody jednotlivců – SAMC – kde se cvičí podle lektora. I naše 4 nejmladší děvčátka si »jednotlivce« vyzkoušela. Všem to šlo výborně a odměnou jim byl nejen velký potlesk za statečnost, ale také si každá odnesla svůj první diplom za účast.

Hned na začátku února jsme měly vystoupení na sokolských šibřinkách pro děti v Českých Budějovicích, kde jsme předvedly všechny naše sestavy. Následující týden 16.2.2015 jsme vystoupily na Výroční schůzi diabetiků v Metropoli se skladbami Aprílové počasí a Duhový výlet.

Aby toho nebylo během února málo, udělaly jsme si další víkendové soustředění, tentokrát trochu odlehčené, protože v sobotu odpoledne jsme společně vyrazily do multikina Cinestar na pohádku a před spaním si užily navíc večer s kytarou.

Jestliže byste své děti chtěli zapojit do našeho oddílu, aby si mohly vyzkoušet něco od cvičení, něco od tvoření a prožít výlety s oddílem FiLi, tak neváhejte a navštivte nás.

NÁBOR nových dětí bude v pátek 10.4.2015 od 16,30 hodin

FiLi – aerobic, rytmika, tanec
TJ Sokol Hluboká nad Vltavou

VELIKONOCE NA HLUBOKÉ 2015

1.4. - 15.5. 2015

Velikonoční stezka za obřími kraslicemi

V Hluboké nad Vltavou je ukryto 15 obřích malovaných velikonočních vajíček. Najděte je všechny. Podrobnou mapu naleznete na internetu a v Infocentru Hluboká nad Vltavou - Zborovská 80.

5.4. od 11:00

Velikonoční rodinný závod

Závod pro milovníky tajemství a hledače pokladů. Zúčastnit se mohou běžci, chodci, cyklisté i koloběžkáři. Jde o to, najít v co nejrychlejší čas všechna ukrytá velikonoční vajíčka. Výítěžek poputuje na podporu handicapovaného sportovce z Hluboké nad Vltavou.

www.hluboka.cz | cvcposkolak.webnode.cz

generální partneři:

Město
Hluboká
nad Vltavou

SKUPINA ČEZ

STAVIT ELSTVI
KAREL VÁCHA A SYN
s.r.o.

aerobistro

Povídání se spisovatelkou

Marie Krejcarová z hlubocké knihovny začíná Petrovi Píšovi »mluvit« do kultury – a dělá dobře. Pan Píša evidentně dobré tipy na pořady vítá a promptně zařizuje jejich realizaci. Díky tomu tak nedávno přijel na Hlubokou besedovat historik a spisovatel Vlastimil Vondruška a v březnu se k nám chystá autorka zábavných povídkových knih Irena Fuchsová. Její knížky jdou v městských knihovnách z ruky do ruky, a proto si naše milá malá paní knihovnice řekla, že ji čtenářky určitě rády uvidí na vlastní oči, a uslyší na vlastní uši.

Podle povídek autorky, rozhovorů v časopisech a dalších indicií, je jasné, že jde o čupr ženskou, která má dobře prořízlou pusku, miluje život a svoji práci a umí se smát a být nad věcí.

Něco jsme o ní vypátrali, ale rozhodně si ji přijďte poslechnout na živo. O legraci zřejmě nebude nouze...

Setkání proběhne 18. března – od 18. 00 v kulturním centru Panorama.

Co o sobě autorka napsala:

Bydlím v Kolíně, odkud dojíždím do Prahy do Činoherního klubu, kde napovídám. Mám v Kolíně pracovnu, ze které koukám na chrám sv. Bartoloměje.

Je to v domě, kam jsem chodila jako dítě, protože tam bydlela naše vzdálená příbuzná, několik desítek metrů od domu, kde jsem se narodila a vyrůstala se dvěma bratry, kousek od domu, kde za války bydlela matka s rodinou a kde měl děda své holičství, padesát metrů od domu, kde bydlela prateta, sto metrů od domu, kde bydlela teta... ta pracovna je moje rodina, je to návrat do dětství, je to ráj.

Patřím mezi kolínské paměťohodnosti...

Jsem podruhé vdaná.

Snad od narození jsem věděla, že mi jednou vyjde kniha.

Z této své jistoty jsem čerpala své sebevědomí v letech, kdy míváme sebevědomí málo.

Mám pocit, že jsem psala už jako dítě. I když jsem ještě neuměla psát. Snad to nastartovala dětská obrna, kterou jsem jako čtyřletá dostala v roce 1954. Malovala jsem si romantické, ale někdy i trochu kruté, skoro sadistické seriály. Deníček nechyběl. Básně v pubertě také ne. Od sedmnácti let jsem psala na psacím stroji, který jsem měla za padesát korun měsíčně půjčený od vzdálené příbuzné, která bydlela v domě, kde mám nyní pracovnu. V osmnácti letech jsem si na půjčku koupila svůj psací stroj. Nedělal háčky, ale to nevadilo.

Ve dvaceti letech byly moje texty takové, že jsem věděla, že by mi je nikde neotiskli. Ani jsem se o to nesnažila. Psala jsem si do šuplíku a žila jsem.

Divadelní vejšplechty jsou autorčinou první knihou – jsou odposlechnuté na zkouškách v Činoherním klubu. Nade všemi kraluje Petr Nárožný, proto mu je také tato kniha věnovaná.

A následovalo ji dalších 30, pokud už zase nepřibyla další. Téměř všechny začínají slůvkem *když* a charakterizují momenty ze života, se kterými se setkává každý z nás...

Alšova jihočeská galerie otevřela výstavu

Vladimír Skrepl – Lež a lži

Výstava *Lež a lži* Vladimíra Skrepla je trilogií, která v Alšově jihočeské galerii dospívá ke svému závěru. Výstavní cyklus započal v Galerii výtvarného umění v Chebu, kde byl vystaven komplexní

soubor Skreplova díla za období posledních tří let, který symbioticky »vyrostl« v jeho ateliéru – od kolážovaných knih, přes kolážované obrazy, až po měkké asambláže šitých a lepených objektů (techniky uvádíme pouze orientačně, neboť v nich dochází k mísení).

Navštívit ateliér umělce je vždy velice specifický zážitek, neboť máte možnost poznat umělecká díla v prvotních neformálních vztazích, ve kterých si žijí vlastní život bez kurátorského zásahu. Tato autenticita je však nepřenositelná, stejně jako je nepřenositelná výstava z jedné galerie do druhé. Proto se její podoba na dalších místech proměnila, jak ve Fotograf Gallery v Praze, kde byla věnována pouze knihám, tak tady v Alšově jihočeské galerii. Impulsem k celému výstavnímu cyklu byl soubor několika desítek knih, které vznikly zhruba v letech 2011 – 2013 na podkladech katalogů, časopisů, obrázkových knih, atlasů a dalších publikací, v nichž autorské zásahy vznikaly formou záznamů, které se většinou rodily rychle, bezprostředně a poloautomaticky. Ty se staly předmětem publikace doprovázející všechny tři výstavy.

Přes iniciační roli knih jsme se rozhodli ve Wortnerově domě upoutat pozornost diváka především Skreplovými objekty či sochami – chcete-li. Vladimír Skrepl v nich recykluje širokou vrstvu průmyslové produkce a jako etnograf a antropolog spojuje předměty z různých oblastí a na základě nasbíraných »věcí« a pomocí estetických kompozic, obsahových znejištění, povrchního komentáře, vyprázdněného gesta, tajemných emocí, vulgárních póz, neurotických propojení, erotické vyzývavosti společnosti ukazuje, čím prochází. Jeho sochy (ale i knihy a obrazy) nahlíží do problematiky lidských vztahů, nepatrných i velkých společenských událostí a sledují přírodní, sociální, psychologická, fyzická a jiná předurčení člověka, z nichž některá přijímá a jiným se brání – tak jako autor sám, který vzdoruje především konformnímu vztahu k životu. Tím,

jak jsou tyto figury tvořeny »z veškerého« materiálu naší společnosti, vše to jsou »naše věci«, které pod Skreplovým vlivem získávají novou tvář a postavu, aby se při vši nutné konstrukci stále mohly cítit volně a neupjatě i ve světě, jenž jsme si stvořili především k rozumu svému. Vladimír Skrepl však poukazuje i na druhou stránku společnosti, která pod uspořádaným povrchem skrývá svou iracionální podstatu.

Název výstavy *Lež a lži* má dva rovnocenné výklady. Jeden je více psychologizující, jeho součástí je sledování mužského a ženského principu, dominance a autority, kde horizontální pozice ležícího těla nabízejí množství interpretací, jež se mohou spojovat s tradičními způsoby zobrazování ženského těla, estetikou, pohledem mužského subjektu na ženský objekt apod. Druhým je problematika společensko-politická, kterou Vladimír Skrepl reflektuje více skrytě, relativně se zabývá jen jejím povrchem, ale při systematickém sledování jeho díla zjistíme, že je stabilní součástí jeho zájmu.

Skreplova umělecká dráha začala studiem dějin umění a kurátorstvím. Již v osmdesátých letech byl jako umělec klíčovou osobností nastupující umělecké scény, která se několik let zabývala tzv. divokou nebo neoexpresivní malbou a kresbou. Tu zanedlouho u Skrepla vytlačila geometrická fáze označovaná jako neo-geo. Po roce 1989 vystavoval ve všech důležitých galeriích a na mnoha zásadních výstavách doma i v zahraničí. Komponoval své výstavy jako celkové instalace a začleňoval do nich také objekty, které byly úderné a lapidární, často s ready-made prvky. Podmínkou Skreplovy tvorby je neustálé proměňování se, období zahuštěné a vrstvené malby střídá prázdnější kresba s textem, poté zase expresivní asambláž, neodadaistický objekt a socha. Je významně spojena s principy recyklace, koláže a kompozitního objektu či sochy, citace, dekonstrukce, rekontextualizace apod. Autor se záměrně pohybuje mezi různými polohami jednoho média i médií, aby unikl opakování se, vlastnímu stylu a akademismu. Jeho zájem o kulturní oblast je rozšířen především o literaturu, hudbu a pedagogickou činnost - je vedoucím Ateliéru malířství II na Akademii výtvarných umění v Praze, se kterým v tomto samém prostoru vystavovali v roce 2002.

Termín výstavy:

13. únor 2015 – 5. duben 2015

Místo konání:

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

Kurátor výstavy:

Edith Jerábková a Barbora Kleinhamplová

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !
tel. + fax: 387 966 170

Biograf

■ **Středa 4. března – Teorie všeho.** Anglie 2014. Romantický/ drama. *Na svém nemocném těle nosí jednu z nejchytřejších hlav celého světa a život mu zachrání láska...* 19.00 hod.

Hrají: Eddie Redmayne, Felicity Jones, Emily Watson, Harry Lloyd.
Režie: James Marsh. Přístupný od 12 let.

■ **Čtvrtek 5. března – Jupiter vychází.** USA 2015. Sci-fi/ dobrodružný. *Narození Kunis předpovídá její usnutí na trůn, ale rovnováha vesmíru by byla pak narušena...* 19.00 hod.

Hrají: Channing Tatum, Mila Kunis, Eddie Redmayne, Sean Bean.
Režie: Andy Wachowski, Lana Wachowski. Přístupný od 12 let.

■ **Úterý 10. března – Fénix.** Německo 2014. Drama. *Bývalá zpěvačka se vrací z koncentračního tábora s znetvořeným obličejem...*

19.00 hod. Hrají: Nina Hoss, Ronald Zehrfeld, Nina Kunzendorf, Imogen Kogge ad. Režie: Christian Petzold.

■ **Středa 11. března – Fotograf.** ČR 2015. Komédie/ drama. *Příjemná hořká komedie s erotickými prvky o úspěšném fotografovi a jeho obdivovatelkách...* 19.00 hod. Hrají: Karel Roden, Vilma Cibulková, Marian Roden, Marie Málková. Režie: Irena Pavlásková. Přístupný od 12 let.

■ **Čtvrtek 12. března – Focus.** USA 2014. Drama/ komedie/ romantický. *Oba se milují... oba podvádějí... oba chtějí totéž... peníze!* 19.00 hod. Hrají: Margot Robbie, Will Smith, Rodrigo Santoro, Adrian Martinez. Režie: Glenn Ficarra, John Requa. Přístupný od 12 let.

■ **Čtvrtek 19. března – Babovřesky 3.** ČR 2015. Komedie. *Pomsta starosty Stehlíka se díky dotaci blíží a může tak poslat drbny k moři...* 19.00 hod. Hrají: Lukáš Langmajer, Lucie Vondráčková, Jan Dolanský. Režie: Zdeněk Troška. Přístupný.

PŘEDSTAVENÍ POUZE PRO DŮCHODCE

■ **Středa 25. března – Bobule.** ČR 2008. Komedie. *Letní komedie z moravských vinic...* 17.00 hod. Hrají: Kryštof Hádek, Tereza Voříšková, Václav Postránecký. Režie: Tomáš Bařina. Přístupný.

■ **Středa 25. března – Chappie.** USA 2015. Akční/ sci-fi. *Unést policejního robota pro své nekalé plány nebyla ta nejšťastnější věc...* 19.00 hod. Hrají: Hugh Jackman, Sigourney Weaver, Sharlto Copley. Režie: Neill Blomkamp. Přístupný.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

■ **Neděle 1. března – Zvonilka a tvor netvor.** USA 2014. Animovaná pohádka. *Nový příběh Zvonilky a jejích vilich kamarádek...* 17.00 hod. Režie: Steve Loter. Přístupný – český dabing!!!

■ **Neděle 8. března – Asterix a Obelix.** Francie 2015. Animovaná pohádka. *Celá Galie trpí v obležení Římanů, ale hrstka z nich odolává...* 17.00 hod. Režie: Alexandre Astier, Louis Clichy. Přístupný – český dabing!!

■ **Neděle 15. března – Asterix a Obelix ve 3d (3d brýle).** Francie 2015. Animovaná pohádka. *Celá Galie trpí v obležení Římanů, ale hrstka z nich odolává...* 17.00 hod. Režie: Alexandre Astier, Louis Clichy. Přístupný – český dabing!!

VSTUP ZDARMA!!!

■ **Neděle 22. března – Pohádková škola.** ČR, animovaný. *Pásmo českých pohádek pro nejmenší diváky.* 17.00 hod. Přístupný – dolby stereo.

■ **Neděle 29. března – Konečně doma.** USA 2014. Komedie. *Dva nerozluční kamarádi mají přístroj pro cestování v čase a zažívají mnohá dobrodružství...* 17.00 hod. Režie: Rob Minkoff. Přístupný – český dabing !!

Komorní scéna

■ **úterý 3. března »A do pyžam«.** Divadlo Píkl. 19.00 hodin Divadelní představení – komedie.

■ **pátky a soboty 6. a 7. a 20. a 21. března – »Jistě, pane premiére«.** Divadlo Píkl. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie

■ **středa 11. března – Cestujeme ... Izrael a Jordánsko.**

Vyprávět bude MUDr. Jiří Kravar. 17.00 hodin. KC Panorama.

■ **pátky a soboty 13. a 14. a 27. a 28. března – »Dámský krejčí«.** Divadlo Křížáci. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie.

■ **středa 18. března – Irena Fuchsová, spisovatelka a publicistka.** 18.00 hodin. Komorní pořad ve spolupráci s městskou knihovnou Hluboká.

■ **úterý 17. a 24. března – »S tvou dcerou ne«.** Divadlo Píkl. 19.00 hodin. Divadelní představení – komedie.

K PRONAJMU

- ADMINISTRATIVNÍ BUDOVA ► UBYTOVNA ► GARÁŽE
- DÍLNY I PRO OPRAVY NÁKLADNÍCH VOZIDEL
- PROSTORY PRO POTRAVINÁŘSKÉ ÚČELY

602 150 001

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
Vás srdečně zve na
BURZU A MINITRŽ JARO – LÉTO 2015

pátek 20. března 13.00 – 18.00
sobota 21. března 9.30 – 14.00

V ZASEDACÍ MÍSTNOSTI MĚSTSKÉHO ÚŘADU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU (NAPROTI KOSTELU)
Jde o burzu dětského a těhotenského oblečení, hraček a sportovních potřeb. Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla emailem mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz nebo smskou na 725 240 219. Připraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán emailem) a věci označí dle instrukcí.

Příjem věcí proběhne: ve čtvrtek (19.3.) od 16 do 18 hodin a v pátek od 10 do 11 hodin a výdej věcí v sobotu od 14 do 16 hodin. MC si účtuje 20% z ceny prodaných věcí od nečlenů a 10% od členů. Počet věcí je omezen na max. 100 ks.

www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

Předprodej vstupenek na koncerty

- Ondřej BRZOBOHATÝ s kapelou 22.7.2015
- NO NAME 19.9.2015

v KC Panorama Hluboká nad Vltavou byl zahájen

KC PANORAMA a Městská knihovna
v Hluboké nad Vltavou vás
zvou na pořad

Když se řekne Irena Fuchsová

Středa 18.března 2015
od 18.00 hodin
v sále KC Panorama

Prodej vstupenek za 50,- Kč v KC Panorama

Beseda s oblíbenou autorkou románů,
fejetonistkou, blogerkou
a náповědou v pražském Činoherním klubu.

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR POŠKOLÁK 2015

Vážení rodiče, děti,
Centrum volného času Poškolák o.s. pro
Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A
DOBRODRUŽSTVÍ pro

děti od 3 do 15 let.

Vzhledem k tomu, že nás kontaktuje mnoho rodičů z důvodu naplánování si letní dovolené, již v těchto zimních měsících, tak jsme si pospíšili a tady máte naše termíny:

I. Běh 13.7 – 17.7. 2015 **SUMMER WITH MINIONS** (tábor s angličtinou)

II. Běh 20.7. – 24.7. 2015 **PODMOŘSKÝ SVĚT**

III. Běh 3. 8. - 7. 8. 2015 **FBI**

IV. Běh 10. 8. - 14. 8. 2015 **TAJUPLNÝ EGYPT**

V. Běh 10. 8. - 14. 8. 2015 **ADAPTAČNÍ TÝDEN PRO NASTÁVAJÍCÍ PRVNÁČKY**

Více informací získáte na našich stránkách
www.cvcposkolak.webnode.cz

SIDONIE NÁDHERNÁ

Říkalo se jí »krásná baronka«, přítelkyně básníka Rainera M. Rilke, »nevěsta před Bohem« kritika a spisovatele Karla Krause, zvelebitelka a ochranitelka zámku a parku ve Vrchotových Janovicích.

Sidonie Nádherná (1. 12. 1885 – 30. 9. 1950) pocházela z původně české selské rodiny z Nasýrova u Příbrami. Synové Martina Nádherného (1672 – 1746) založili dvě hlavní linie rodu. Zakladatelem rodu Nádherných z Borutína byl Bartoloměj Nádherný (1727 – 1805), mlynář. Jeho syn Jan Nádherný se stal v roce 1799 měšťanem v Praze a zbohatl na obchodu se železem. Patřil k sebevědomé měšťanské třídě, což dokazuje jeho portrét od Antonína Machka předního českého portrétisty – malíře. Jeho vnuk, krásný a elegantní Karel (6. 3. 1849 – 26. 3. 1895) se už psal rytíř Nádherný z Borutína a koupil v roce 1879 Vrchotovy Janovice od Vratislavů z Mitrovic. V roce 1883 se oženil s Rakušankou Amálií Klainovou z Wisenbergu (24. 8. 1854 – 20. 6. 1910) a 21. 3. 1884 se jim narodil syn Jan a 1. 12. 1885 jako blíželec svého bratra Karla – SIDONIE, Amálie, Karolina, Julie, Vilemína – pro všechny SIDI. Sidonie se svou jemnou a dychtivou duší se nemohla narodit na lepším místě. Intimní vytříbené prostředí zámku, bohatá knihovna plná anglické, francouzské, německé a latinské literatury, cestopisy a bohatá sbírka soch a obrazů. To bylo místo, kde se od mládí cítila nejlépe, byla to její bezpečná loď snů. Okouzluje tatínek, který miloval život a rychlé koně, podporoval její touhu sportovat. Mohla běhat po parku, plavat v rybníce, lyžovat, bruslit, jezdit na koni. Maminka sice uznávala, že jsou »von«, ale k zoufalství anglické guvernantky Mary Cooney (říkali jí MayMay), si nejraději hrála a dováděla s dětmi, a vyprávěla jim příběhy, které se tak krásně hodily do tajuplných zákoutí zámku a parku. Sidi se mohla procházet pokoji, kde v Italském byla velká sbírka obrazů, v Modrém porcelán a gobelíny a v Napoleonském pokoji dobový nábytek a památky na velkého císaře. Ve starším bratru Janovi našla Sidonie spřízněnou duši, trávila s ním dlouhé hodiny v zámecké knihovně a mezi sbírkami.

Německy mluvila s rodiči, s bratry a guvernantkou MayMay anglicky a česky s lidmi, co pracovali nebo přišli na zámek. I když ne příliš dokonale, což ji samotnou mrzelo.

Když bylo Sidi deset let, tatínek zemřel (26. 3. 1895 ve čtyřiceti šesti letech na tuberkulózu). Na matku zbyly starosti: péče o zámek, statky, tisíce hektarů polí, lesů, rybníků a později financování studií synů. Jan studoval v Heidelbergu a v Mnichově literaturu a výtvarné umění, Karel práva ve Štýrském Hradci a Sidonii bylo třeba přitáhnout ke hře na klavír, vyšívání a vůbec naučit ji desatero životního stylu urozených dívek. Ona si o sobě zatím napsala: Nejneobratnější: ruční práce, temperament: nevyrovnaný, hlavní charakteristika: zručnost, záliba: literatura a poezie, představa štěstí: být nejlepší sportovkyní, představa neštěstí: být opuštěná.

Bratr Jan jí otevřel svět české a hlavně cizí literatury a v Praze a ve Vídni svět divadel a hudby. Z nohaté a hranaté Sidonie se v roce 1905, kdy začíná s matkou cestovat, stala půvabná, zdánlivě křehká, ale v jádru silná bytost. Mužský svět zaznamenal novou zvláště krásnou hvězdu na společenském nebi.

V roce 1905 podnikla Sidonie s matkou první nejvýznamnější cestu do Paříže. Pobyt byl naplněn kulturními zážitky: Louvre, Pantheon, Montmartre. Sidi byla okouzlena, zvláště když 26. dubna navštívily nejslavnějšího sochaře té doby – Rodina. Tomu dělal v ateliéru průvodce jeho návštěvník rodák z Prahy, 31 letý Reiner Maria Rilke, pozdější autor svého nejslavnějšího díla »Píseň o lásce a smrti korneta Křištofa Rilkeho«. V roce 1907 se Rilke seznámil s Janem Nádherným a přijal jeho pozvání do Vrchotových Janovic.

Přivítat ho přišla sama Sidonie a byla tak tajemně a zvláště krásná a tak zasáhla básníkovo nitro, že na to již nikdy nezapomněl. V jednom z dopisů píše: *K té chvíli se budu, ať můj život dál už půjde jakkoliv, stále vracet, kdy se park kolem mne zavřel a potom vidím červeň Vašeho pláště – vlál kolem Vás, když jste přicházela ...* Stali se celoživotními přáteli. Rilke navštívil Janovice ještě v roce 1910 a naposledy v roce 1911. Mluvili spolu celé dny a často celé noci o všem, co je zajímalo a vzrušovalo, až hvězdy nad janovickým parkem začaly blednout. Rilke četl Sidonii své verše, které ještě neznala a Sidonie mu překládala verše amerického básníka, kterého neznal zase on. Dělal mu průvodkyni okolní přírodou a pomohla mu najít klíč ke kraji, jeho nepřilíš milované domoviny. Celý jeho život si psali a ona mu finančně pomáhala. Když básník onemocněl leukémií, zařídila jeho pobyt ve Švýcarsku, kde 29. 12. 1926 zemřel. *Můj první opravdový přítel včera zemřel, zapsala si Sidonie, vždyť mi dodával odvalu, učil mne radovat se a žít krásně, byl pro mne učitelem, vedl mne. Nemohu uvěřit, že už není, nezapomenu na něj ani na chvíli.*

Také malíře Maxe Švabinského přivedl Jan do Janovic a i on byl Sidonií okouzlen. Nejstarší známý portrét Sidonie je perokresba s věnováním z roku 1907. Další pastelová kresba se po roce 1933 ztratila. Třetí je olej z roku 1908 a jediná barevná litografie z roku 1913. Existovalo asi 40 studií nejen k portrétům Sidonie, ale i jejích bratrů a skici janovického parku a okolí, vše vzalo za své v roce 1950 při velkém rabování.

S matkou, MayMay (která se stala přítelkyní a důvěrníci) a s bratry Sidonie hodně cestovala. Itálie, Capri, Korsika jsou cíle jejich cest. Rok 1910 ale je pro rodinu osudný. Ve Vídni v sanatoriu 20. června zemřela milovaná matka, která se tak obětavě a úspěšně starala o celý velký majetek. Správu převzal nejstarší syn Jan, což pro něho znamenalo vzdát se svých uměleckých zájmů. Rozšířil hodnotu majetku o dvory Voračice a Křeštiny a koupil četná umělecká díla. Pečoval o to, aby mohla cestovat Sidi a Karel. Itálie, Dalmácie, Řím, pak Anglie, v roce 1913 Sicílie, Tunis. To jsou místa, která navštívili.

A Paříž, kde Sidonii portrétovala manželka Rilkeho, sochařka a žačka Rodina, Klára Westhofová. Byla to zdařilá busta z bílého mramoru a dlouhá léta zdobila janovický salon.

V roce 1913 přišla další nečekaná rána, už těžce nemocný bratr Jan odjel do Mnichova, kde se 28. května zastřelil. S tím se Sidonie těžce smiřovala, byli si tak blízcí, tolik si rozuměli. V říjnu téhož roku architekt Adolf Loos přivedl při své návštěvě Janovic s sebou pro Sidi osudového muže, básníka a spisovatele Karla Krause. Nazývali ho FackelKraus, podle časopisu Pochodeň, který vydával. V něm se snažil získat ve veřejnosti ohlas a sympatie pro své ostré polemiky, zejména proti prodejnému tisku. Byl malý, bleďý, trochu zakřivený, zdál se křehký, jako by právě vstal po dlouhé nemoci, ale jeho hlas byl jako praskání biče a hned jako famfára. Nic mu nebylo svaté, všechno nevybíravě kritizoval. *Čím jím ten nýmá, ten vztekoun okouzlit?* ptali se přátelé i bratr Karel, který ho nesnášel. *Tvůj mrtvý bratr mne poslal do Tvého života* je verš v jedné básni Karla Krause, věnované Sidonii. *Největší, nejdražší, nejhlavňější, nejlepši, nejskvělejší a nejhodnotnější člověk. Někdy se mi zdá, že je posledním opravdu živým člověkem na této zemi. Nepotkala jsem tak silné srdce ...* to všechno si zapsala Sidonie do deníku. Kraus byl jako povodeň i pochodeň, unášel i spaloval. Několikrát se mu pokusila vymanit, ale nikdy se jí to nepodařilo. Protože vždycky, když už za ním zabouchla dveře, to byla ona, kdo je zase otevřel a za nimi stál a čekal

Kraus s novou básní na její krásu. Bylo to neuvěřitelné, ta jeho oddanost, bylo to skvělé. Dvakrát jí před Krausem měl spasit sňatek. Jen aby už odešel z jejího života a aby se už nemohl vrátit. Poprvé se s velikou pompou měla Sidonie provdat v Římě za hraběte Carla Guicciardinioho z Uselly u Florencie. Hrabě, z jehož paláce měla Sidi tak blízko do města plného umění, které měla tak ráda. Co si mohla více přát? Pokorný Kraus se smířil s porážkou a napsal báseň na rozloučenou, i tajný citel Rilke napsal báseň, a ta měla být zhudebněna a zpívána v kostele při obřadu. Vše už bylo nachystáno, když Sidonie v poslední chvíli svatbu zrušila a vrátila se, jak jinak, ke Krausovi. Proto bylo pro všechny přátele i bratra Karla zcela nepochopitelné, že se 12. dubna 1920 provdala tajně v klášteře Heiligenkreuzu za hraběte Maxe ThunaHohensteina. Svatba byla víc než skromná, místní vrátný a kostelník byli za svědky. O několik měsíců později Sidonie od manžela odešla, aby se s ním už nikdy v životě nesetkala a vrátila se definitivně ke Krausovi. Manželství bylo rozvedeno až v září roku 1933.

Od roku 1915 vlastnila Sidonie auto a jako vášnivá řidička podnikala s Krausem a MayMay cesty do Egypta, Cařihradu, Španělska, Německa i Irska. Po vzniku republiky vyjednával bratr Karel s Pozemkovým úřadem, aby zásahy do janovického majetku byly co nejmenší, což se mu úplně nepodařilo. Byly zabrány statky i půda o rozloze asi 360 hektarů. Zůstaly však Vrchotovy Janovice, Podolí, Voračice, lesy a rybníky. O to všechno se Karel se Sidonií začali intenzivněji starat. S velikou láskou pečovali o zámeckou zahradu a park, na jehož rekultivaci si pozvali největšího zahradního architekta té doby – Camilla Schneidera. Pokud sourozenci necestovali, zvali si do Janovic četné hosty: spisovatele K. Čapka a spisovatelku, a zároveň Sidinu přítelkyni, Mechtildu Lichnovskou, uměleckého historika biskupa Podlahu, politika Maxe Lobkovice a častými hosty byly i vnučky T. G. Masaryka. Všichni rádi zajížděli do útulného a kultivovaného prostředí, kde se vedly ušlechtilé rozhovory u kamenných stolů v parku v letních nocích za svitu svíček.

A svět se zdál tak daleko... Jenže nebyl.

Na podzim roku 1931 se u Karla objevila nevolnost a s bolestmi byl převezen do nemocnice, kde se podrobil operaci slepého střeva, ale 18. září zemřel na plicní embolii. Byl první z Nádherných, který byl pochován v zámeckém parku za zdí janovického hřbitova. Tam také nechala Sidonie přenést z rodinné hrobky Nádherných v Chotovinách ostatky rodičů a bratra Jana.

Na spravování majetku zůstala Sidonie sama. Kníže Max Lobkovic jí poslal své právní poradce, ale sama se musela naučit, co se nikdy učit nechtěla – hospodařit! Byla však pilná a houževnatá a úžasně pracovitá. Na světě měla už jen MayMay a Krause. Navštěvoval ji v Janovicích a často pobýval déle. Prakticky spolu žili, i když to Sidonie úzkostlivě tajila. Prožili spolu s přestávkami deset let. 12. června 1936 po léta trvající srdeční nemoci, a vyčerpán i politickými zápasy, Karel Kraus zemřel. Zoufalé Sidonii zůstaly jen vzpomínky a 442 dopisů, 458 telegramů a 164 pohlednic.

Od začátku třicátých let Sidonie neskrývala strach a nenávist z nastupujícího fašismu. Nenáviděla Hitlera a doufala v jeho brzký pád. Přišel osudný rok 1939. Zatím, co někteří známí odešli do emigrace (Max Lobkovic s exilovou vládou do Anglie) Sidonie jako Češka srdcem zůstala doma a s MayMay prožívala všechny nastalé problémy. Němci si jí napřed chtěli získat. Matku měla Rakušanku a doma se víc mluvilo německy než česky. Ale Sidonie věděla, že pochází z českého kořene a vybrala si český osud. A od okupantů nechtěla žádné výhody. Spíš si svým chováním říkala o potíže. Například, když jí zabrali Němci majetek a zásoby, poslali ji jako zálohu milion korun. Sidonie peníze potřebovala, ale odečetla si z milionu osmdesát tisíc korun za ryby, které od ní Němci koupili a dosud nezaplatili. Ostatní peníze vrátila, aby bylo jasné, že to co jí vzali, nebylo na prodej, ale že to vlastně ukradli. Janovický zámek byl dán pod nucenou Správu. Ale Sidonii čekaly horší časy. V létě těžké bouřky se záplavami, v zimě množství mokrého sněhu a s tím další pohromy, to vše Sidonie snášela už s nemocnou MayMay, která v lednu 1942 zemřela a Sidi jí pochovala mezi své blízké. Aby zahnala vnitřní samotu, věnovala se horlivě práci na zahradě a v parku. Stavěla skleníky, sázela skalničky a okopávala své oblíbené rododendrony a azalky. Nosila holinky, pracovní šaty, vozila kolečka hlíny, oháněla se rýčem jako chlap, kouřila nejlacinější cigarety a odmítala jakoukoliv pomoc.

V létě roku 1942 uslyšela Sidonie nejhorší zprávu, které se bála, musela opustit zámek. Němci jí oznámili, že Vrchotovy Janovice se

stanou součástí cvičiště SS, a celou obec vystěhovali. Sidonii dovolili odvést si veškerý majetek do nedalekého dvora ve Voračicích, do domu, který měl čtyři malé místnosti, bez vody a koupelny. Aby nebyla úplně sama, poslali jí přátelé z Prahy kuchařku. Ale i v temných a stísněných poměrech se začal ve Voračicích probouzet život. Slepice, ovce, kráva a pšenice na sýpce dávaly oběma ženám skromnou obživu. Jen jedinkrát po dobu války požádala Sidonie Němce o milost, když o Dušičkách v roce 1944 chtěla navštívit hroby svých drahých. Všem obyvatelům z vystěhovaných Janovic se v určitý den a hodinu té milosti dostalo, jen Sidonii nikoliv. Ale přece se Sidonie dočkala, nenáviděný Hitler a nenáviděný režim padl, hrozná válka skončila. Byl to nádherný pocit, když šest vojáků v ruských uniformách, zaprášení a pomáčkani se objevili na voračickém dvoře. Těhle vojáků se nemusela bát, uvítala je, jak nejlépe dovedla a postoupila jim jednu místnost s vchodem do dvora, aby se po tak dlouhé a strastiplné cestě vojákové dobře vyspali. Ti ale nespali, prohledali stavení a sebrali, co se jim líbilo: slepice, ovce, sloupkové hodiny i čerstvě zabitě prasátko. Těž auto v kůlně. Když se Sidonie s kuchařkou vydala v bryčce s koníkem do Janovic, zjistila, že zámek je obsazen tentokrát Rudou armádou – a tam jí vzali i toho koníka.

Návrat do zámku byl zatím v nedohlednu a euforie z osvobození byla rychle odvanuta pryč tvrdou realitou. Bylo jí šedesát, stýskalo se jí po zámku a parku a uvědomovala si, že začíná nějak těžko chápat, co se kolem ní děje. Koncem roku 1945 se konečně mohla vrátit do Janovic. Do zničeného zámku zatím uložila bedny s mobiliářem a nastěhovala se do domu lesního úřadu.

Politické poměry se vyvíjely jinak, než Sidonie doufala. Dokonce musela čelit absurdnímu obvinění, že v době zvýšeného ohrožení republiky terorizovala Čecha, kterýmžto chováním se měla dopustit provinění proti národní cti. Dva roky se toto obvinění vyšetřovalo, až se došlo k osvobozujícímu výsledku a Sidonie byla zproštěna viny. Jakmile se usadila poblíž zámku, ihned obnovila péči o zahradu a park. Ještě se pokoušela starat o zbývající majetek, ale revize pozemkové reformy na sebe nedala dlouho čekat, byla vyhlášena koncem ledna 1948. Pak přišel *Vítězný únor* a režim s parcelizací velkostatkové půdy. Majiteli mohlo zůstat maximálně 50 hektarů. Sidonie přišla o všechno. Ale o to už ani nešlo, pochopila, že s lidmi v Janovicích sice prožila válku, ale mír s nimi prožívat nebude. Četla noviny, poslouchala rádio, všude bylo plno třídní nenávisti a i ona byla terčem té nenávisti. Brzy poznala, že zůstat v této zemi je pro ní den ze dne nebezpečnější a tak se rozhodla odejít. Ještě vysázela v parku nedaleko kamenného stolku, kde sedával Karel Kraus, velký záhon azalek, pak odjela ke známým do Prahy, kde také ukryla cennou knihovnu a 11. září 1949 s malým batůžkem překročila v noci s průvodcem českobavorskou hranici. Z Německa se dostala za přispění přátel do Anglie, kde na ní čekala čekala celoživotní přítelkyně Mechtylda Lichnovská. To už ale nebyla Sidonie Nádherná z Borotína, baronka, krásná a duchaplná Múza básníků a malířů, ale nemocná zklamaná stará paní, žijící z prodeje Rilkových dopisů. Dne 30. září 1950 zemřela v malé nemocnici nedaleko Londýna. Osud, k ní byl přeci jen milosrdný. Neviděla už, jak se totálně drancuje zámek, rozkrádá a ničí vzácný nábytek, jak na hromadě v zahradě hoří vzácné sbírky a cenné dopisy významných osobností, z kterých někdo napřed vystříhal známky, Švabinského obrázky a skici. Že místní pan farář, s kterým si kdysi moc nerozuměla, zachrání její mramorovou bustu z křoví a kopřiv, aby jí o čtrnáct let později, až zámek převezme Národní muzeum, zase vrátí tam, kam patřila.

Byla velice nemocná, ale já se domnívám, že zemřela na bolest duše, steskem po místě, které nadevšecko milovala a kam se tak ráda vracela ze všech těch velkolepých cest. Netušila, že přijde jednou doba, která smete režim, co jí nejvíc ublížil, že se najdou lidé, kteří na ní nezapomněli a nebo je okouzila i přes propast času, a ti se postarají, aby její místo na janovickém hřbitůvku už nebylo prázdné. Dne 25. května 1999 se Sidonie vrátila domů. Na náhrobku v Anglii měla nápis: *Kde domov můj, kde vlast má?* Už zase je na zámku ve Vrchotových Janovicích a voní jí tam azalky.

Od roku 1979 / 25. 9. / na nočním nebi září planetka s jejím jménem Nádherná.

Hedvika Ramešová

Foto: Sidonie Nádherná a Sidonie se svými bratry a matkou

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ BŘEZEN 2015

březen 12:00 - 16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Kolektivní výstava grafika, obrazy, keramika, sklo. Tel.: 387 965 710, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
1.3. 12:00 - 15:00	Nedělní oběd / RRC Hluboká nad Vltavou Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 490,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195 do čtvrtka 26.2.2015. Tel.: 387 008 800, recepcie@rrc-hluboka.com, www.rrc-hluboka.com
3.3. od 19:00	Divadelní představení - „A do pyžam“ / KC Panorama Aby nenechal svou milenkou v den jejích narozenin doma samotnou, pozve ji „pán“ na venkov, kde pravidelně tráví víkendy se svou manželkou. Aby ospravedlnil její přítomnost, pozve i svého nejlepšího přítele. Vše zkomplikuje služka, která má stejné jméno jako „pánova“ milenkka... Vstupenky v předprodeji na www.cbsystem.cz nebo na 723 480 229. Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
6.,7.,20. a 21.3. od 19:00	Divadelní představení - „Jistě, pane premiére!“ / KC Panorama Vláda je v krizi a premiér Jim Hacker má velký problém. Potřebuje zachránit před krachem zemi, Evropu, ale hlavně svou pozici. Tajemník kabinetu Sir Humphrey Appleby má plán: Kumranistán. Našla se zde obrovská ložiska ropy a nabízejí možnost půjčky, ale pouze na základě jedné podmínky! Má snad záchrana Evropy ztroskotat na nemravném a neslušném návrhu ministra zahraničí Kumranistánu? Podají se Jimu Hackerovi vyřešit krizovou situaci a vyhnout se kolapsu? Vstupenky k dispozici na www.cbsystem.cz nebo tel.: 723 480 229. Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
11.3. od 17:00	Cestujeme... / Sál KC Panorama „Izrael a Jordánsko“. Vyprávět bude MUDr. Jiří Kravar. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
13. a 27.3. 17:00 - 20:00	Živá hudba / Hotel Podhrad V restauraci hotelu Podhrad vystoupí kapela Aquarel 1965, nutná rezervace, vstup zdarma. Tel.: 387 983 690, recepcie@hotel-podhrad.cz, www.hotel-podhrad.cz
13.,14., 27. a 28.3. od 19:00	Divadelní představení - „Dámský krejčí“ / KC Panorama Představení divadelního souboru KŘÍŽÁCI. Doktor Moulinot, vážený občan a lékař má jednu ordinaci, jednu ženu, jednu milenkou a jednu tchýni. Co se však stane, když si neopatrně protáhne večerní flám až do rána, a to zrovna v den, kdy má přijít na návštěvu jeho tchýně? Kvůli záchraně cti i manželství je nutné vymyslet drobnou lež, která ovšem spustí lavinu mnohem větších lží, výmluv a komických nedorozumění. A protože Moulinot je excelentní lhář, který je ochotný pro zakrytí manželské nevěry udělat skutečně cokoliv, neváhá se dokonce vydávat i za dámského krejčího. Autor: GEORGES FEYDEAU, režie: Petr Piša. Tel.: 721 770 206, jiratko@hluboka.cz, www.krizzaci.webnode.cz
17. a 24.3. od 19:00	Divadelní představení - „S tvojí dcerou ne“ / KC Panorama Je to příběh docela obyčejných manželských párů, které se snaží předejít možné manželské krizi a to vše za přispění dospívající dcery a bytáře, který přijde poctivě krást... Vstupenky jsou k dispozici na www.cbsystem.cz nebo na tel.: 723 480 229. Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
18.3. od 18:00	„Irena Fuchsová“ / KC Panorama Spisovatelka a publicistka - komorní pořad ve spolupráci s Městskou knihovnou Hluboká. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
20.-22.3.	Zvěřinové speciality / Lovecká chata - hotel Parkhotel Přijďte ochutnat zvěřinové speciality do Lovecké chaty. Tel.: 387 006 200, 724 589 081, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
21.-22.3. 10:00 - 17:30	Halové závody / Dvůr Vondrov Halové závody - parkur v jezdecké hale ve dvoře Vondrov. Tel.: 602 738 988, info@konevondrov.cz, www.konevondrov.cz
21.3. 13:00 - 18:00	Dětský bowlingový turnaj na Hluboké / Bowling Hluboká První dětský turnaj, přijedou i reportéři ČT-D. Věkové kategorie: 6-8; 9-11; 12-14; 15-17. Startovné: 100,- Kč / dítě. Počet her: hraje se 3 hry. Tel.: 724 448 554, info@bowlinghluboka.cz, www.bowlinghluboka.cz
22.3. od 17:00	Kino pro děti - Pohádková škola / KC Panorama Pásmo českých pohádek pro nejmenší diváky. Vstup zdarma. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
25.3. od 17:00	Kino pro důchodce - Bobule / KC Panorama Letní komedie z moravských vinic zdarma pro důchodce. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

KS Alta
uvádí komedii
srpen 2015
zámek Hluboká
**Poslední
Schwarzenberg
na Hluboké**

